

LEOPOLDOV

1/2015

2015

DNES aj o agresivite deti...

Končiaci primátor odovzdal insígnie mesta primátorke ešte v polovici decembra

Nové mestské zastupiteľstvo sa na svojom ustanovujúcom zasadnutí stretlo presne mesiac od komunálnych volieb – 15. decembra 2014. Na slávnostnom rokovaní ukončili svoju činnosť v zastupiteľstve poslanci a vedenie mesta odovzdal do rúk svojej nástupkyňi doterajší primátor.

V prvej časti rokovania končiaceho zastupiteľstva, ktoré ešte viedol JUDr. Milan Gavorník, predniesol primátor hodnotiacu správu o volebnom období a svojom 8-ročnom pôsobení vo funkcii primátora, poďakoval sa zastupiteľstvu a organizáciám, ktoré s mestom úzko spolupracujú, takisto sa primátorovi poďakovali za spoluprácu aj poslanci. Napokon správu o priebehu a výsledkoch volieb do orgánov samosprávy predniesla predsedníčka volebnej komisie Klára Vachanová a vyzvala zvolenú kandidátku na primátora mesta Mgr. Teréziu Kavuliakovú, aby zložila sľub. Po zložení sľubu novej primátorke odovzdal insígnie mesta doterajší primátor Milan Gavorník. Sľub vzápätí zložili aj noví poslanci mestského zastupiteľstva a druhú časť rokovania po svojom príhovore už viedla nová primátorka v novom mestskom zastupiteľstve, ktoré tvoria JUDr. Milan Gavorník, Ing. Róbert Gergič, doc. PhDr. Juraj Hladký, PhD., Ing. arch. Matej Jančár, doc. PhDr. Miroslav Karaba, PhD., Mgr. Jozef Krilek, Bc. Zuzana Luhová, Mgr. Renáta Miklošová, Stanislav Piovarči, Mgr. Mgr. art. Lenka Slováková, Pavel Zlámala a po chvíli mandátová komisia overila zloženie sľubu a platnosť mandátov.

Súčastou rokovania boli aj ďalšie personálne otázky. Za zástupcu primátorky bol ustanovený doc. PhDr. Juraj Hladký, PhD., a poslanci rozhodli, že v zvláštnych prípadoch, ktoré určuje zákon, bude zastupiteľstvo zvolávať a jeho rokovanie viesť poverený poslanec JUDr. Milan Gavorník.

Viac komisií v zastupiteľstve

Poslanci schválili na primátorkin návrh štatút komisií MsZ v Leopoldove, ktorý stanovuje okruhy a kompetencie pôsobnosti jednotlivých komisií, a vzápätí aj obsadenie jednotlivých

funkcií. V zastupiteľstve bude pracovať päť komisií (o jednu viac ako doteraz), pričom niektorí poslanci budú pracovať aj vo dvoch komisiách. Poslaním komisií je iniciatívne vypracúvať návrhy a zaujímať stanoviská k aktivitám mesta vo svojom odbore činnosti a aj vykonávať kontrolnú činnosť v týchto oblastiach. Pre rozhodovanie zastupiteľstva má stála pracovná komisia poradnú odbornú funkciu.

Z ekonomického pohľadu najdôležitejšou komisiou, ktorá bude s vedením mesta spolupracovať na všetkých otázkach spätých s hospodárením a majetkom mesta a na príprave rozpočtu, bude **finančná komisia**, ktorú bude viesť Mgr. Jozef Krilek.

Členovia komisie z MsZ: Mgr., Mgr. Art Lenka Slováková, doc. PhDr. Miroslav Karaba, PhD.; členovia komisie – odborníci: Ing. Rudolf Holko, Mgr. Róbert Levčík.

Investície a to, ako sa mesto bude navonok zveľadovať a udržiavať upravené a aké bude mať odpadové hospodárstvo a životné prostredie, má vo svojej náplni **komisia investičných činností, územného plánovania, výstavby a životného prostredia**. Bude ju viesť predseda podobnej komisie, ktorá pracovala v predchádzajúcom zastupiteľstve, Ing. Róbert Gergič. Členovia komisie z MsZ: JUDr. Milan Gavorník, Ing. arch. Matej Jančár, Stanislav Piovarčí; člen komisie – odborník: Ing. arch. Ondrej Marko.

Pôvodná kultúrno-sociálna komisia sa pretransformovala na **komisiu kultúry, športu, mládeže, rodiny a seniorov, dotácií a komunitného plánovania**, čím sa lepšie pomenovali aj je súčasné okruhy pôsobnosti. Jej úlohou bude aj spolupráca so športovými a spoločenskými organizáciami v meste, bude koordinovať kultúrne, spoločenské, športové podujatia a ko-

munitné plánovanie. Komisiu bude viesť Mgr. art. Lenka Slováková. Členovia komisie z MsZ: Mgr. Renáta Miklošová, Bc. Zuzana Luhová, Pavel Zlámala, doc. PhDr. Juraj Hladký, PhD.; člen komisie – odborník: Mgr. Ladislav Piovarčí.

Sociálnou oblasťou sa bude v meste nasledujúce štyri roky zaoberať **komisia sociálnej, zdravotnej a bytovej politiky**. Bude sa zaoberať posudzovaním žiadostí o pridelenie nájomných bytov, podnetmi občanov v sociálnej a zdravotnej oblasti, opatreniami sociálnej pomoci, zúčastňovať sa na tvorbe koncepcie rozvoja bývania mesta, riešení sociálnej problematiky týraných matiek, žien

a detí, ale aj bezdomovcov a podobne. Komisiu bude viesť Pavel Zlámala. Členovia z MsZ: Mgr. Renáta Miklošová, Bc. Zuzana Luhová, Stanislav Piovarči, doc. PhDr. Miroslav Karaba, PhD.

Poslednou komisiou, ktorú musí mesto podľa zákona zriadiť, je **komisia na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov mestského zastupiteľstva**. Komisia sa väčšinou schádza raz v roku a jej úlohou je prijímať od poslancov zastupiteľstva oznámenia o ich funkciách, zamestnaniach, činnostiach a majetkových pomeroch a skúmať, či nie sú v rozpore so zákonom o obecnom zriadení. Predsedom komisie je JUDr. Milan Gavorník a členmi sú Stanislav Piovarči a Ing. Róbert Gergič.

Zastupiteľstvo na rok 2015 určilo ako sobášne dni piatok a sobotu a okrem toho, že sobáš a pohrebne obrady bude viesť primátorka mesta, poverilo touto činnosťou aj poslancov Renátu Miklošovú a Juraja Hladkého. Zastupiteľstvo sa zaoberalo aj určením platu primátorky a schválilo ho v minimálnej výške, ktorú stanovuje zákon, bez využitia možnosti na zvýšenie platu. Po ukončení rokovania zotrvali bývalí aj noví mestskí činovníci a hostia ustanovujúceho zastupiteľstva v krátkych neformálnych rozhovoroch s kolegami, ale aj hosťami.

(bereg-)

foto: Mária Moravčíková

Obyvatelia diskutovali o budúcnosti trate do Nitry

Leopoldovská železničná stanica je pre cestujúcich do Prievidze či Topoľčian práve tou, kde sa aj dnes prepriahajú lokomotívy. Onedlho by sa malo začať s elektrifikáciou trate z Leopoldova do Nitry s pokračovaním až do Šurian, aby sa odľahčila cestná doprava. Navyše sa počíta s priamym rýchlikovým prepojením Bratislavy a Nitry a zintenzívnením dopravy na tejto trati. Pripravované zmeny však nesú so sebou aj riziká. Živo sa o ne zaujímali aj mnohí obyvatelia mesta na verejnom prerokovaní elektrifikácie a optimalizácie trate. Projekt je v štádiu posudzovania vplyvov na životné prostredie. Investor, teda Železnice Slovenskej republiky, zadali projektovým spoločnostiam svoju predstavu a niekoľko variantov prezentovali poverení odborníci z firiem, ktoré vypracovali projekty. Stretnutie sa uskutočnilo 15. januára v sále kina Osveta, paradoxne v budove, ktorú chce jeden z variantov projektu odstrániť.

Namiesto nadjazdov bezpečnejšie závary

Organizátorov stretnutia najviac prekvapil záujem obyvateľov. Doteraz z dotknutých obcí predstavovali verziu projektu v Hlohovci, Nitre, Lužiankach a inde, ale s takým záujmom sa ešte nestreli. Nečudo, veď jeden z variantov ohrozuje aj mestské kino Osveta a dva rodinné

domy. To za predpokladu, že by jazdná rýchlosť vlakov vychádzajúcich z Leopoldova na Nitru a z opačnej strany bola 80 kilometrov za hodinu. Druhý variant hovoril o rýchlosti 60 kilometrov za hodinu. Vtedy by sa elektrifikácia trate nedotkla priamo urbanizmu mesta a dokonca by ani nebolo potrebné prebudovať traťovú rýchlosť niektorých kolají v už zrekonštruovanej stanici Leopoldov. O projekte elektrifikácie a optimalizácie sme hovorili na stránkach časopisu v druhej polovici minulého roka.

Trať je v súčasnosti vzhľadom na rýchlosť v nie veľmi vyhovujúcom stave, preto rekonštrukcia počítá naj-

mä so zvýšením traťovej rýchlosti tak, aby sa jazdy vlakov časovo vyrovnávali s časom jazdy autobusov. Aj v tejto oblasti sa pôvodne počítalo s rôznymi možnosťami. Hovorilo sa o jednoduchom preštrkovaní lôžka trate bez výraznejších úprav a polozenia elektrifikácie (stĺpov, trakčného vedenia a príslušného zabezpečovacieho zariadenia). V reálnejšom variante, s ktorým sa počítalo aj pri zadávaní projektu, sa hovorilo o kompletnej výmene traťového lôžka, kolají, odhlučnenia v zastavaných častiach a ďalších úpravách.

Občania sa dozvedeli aj o návrhoch budovania nadjazdov – jeden by vznikol pri kine Osveta a druhý na Gucmanovej ulici pri stanici Leopoldov zastávka. Primátorka mesta verejne prezentovala stanovisko, že lepším variantom by bolo ponechať všetky tri prejazdy v súčasnom stave s tým, že sa zmodernizuje ich technické vybavenie a zabezpečenie.

Neestetické panely za priehľadnejšie steny?

Okrem zástupcu spoločnosti Reming Consult Petra Hvizdoša, ktorý predstavil technické rie-

šenie projektu, zaujal najmä príspevok odborníka z Klubu ZPS vo vibroakustike Jána Šima. Hovoril o vplyve prevádzky železnice po rekonštrukcii a o opatreniach, ktoré vyžaduje súčasná legislatíva pri ochrane obyvateľstva bývajúceho bezprostredne pri trati. V navrhovanom projekte sa počítalo s betónovou ochranou trate, teda s betónovými múrmi, aké poznáme z riešenia hlavnej trate, a dnes sú osadené napr. pozdĺž hlavnej trate v smere na Červeník. Tieto zachytávajú vibrácie a hluk a chránia priestor kolaje pred stretom s osobou či zvieratami. No takéto panelové ochranné steny majú aj svoje limity, najmä estetické. A práve na tie poukázali diskutujúci Leopoldovčania. V širšej diskusii síce viac-menej súhlasili s protihlukovou ochranou trate, no nepáčil sa im vzhľad betónových panelov, pretože mesto akoby vizuálne rozdeľovali. Znemožňujú aj prirodzený rozhľad, a tak by prijali jednoduchšie riešenie, napríklad v podobe nižšieho betónového múrika s vyššie umiestnenou priehľadnou časťou, ako to po-

známe z ochranných stien na niektorých cestných komunikáciách. Na trh sa postupne dostávajú aj takéto ochrany kolajníc, ktoré esteticky nerušia okolité zastavané časti pri tratiach, no zatiaľ nie sú certifikované. Ján Šimo prisľúbil, že ak sa projekt rozbehne a vyriešia sa všetky formálne náležitosti a ak s tým bude súhlasiť aj investor, iný, estetickjší typ ochranných stien nebude problém zakomponovať do projektu.

Bude premiestnenie trate možné?

Prekvapením bolo vystúpenie študenta Žilinskej univerzity v Žiline, Leopoldovčana Tomáša Kamenára, ktorý vo svojej prezentácii navrhol celkom iný model riešenia optimalizácie trate. Trať z Leopoldova v smere na Nitrú by sa v súčasnom úseku až po ÚVTOS zrušila a podľa návrhu by sa premiestnila až za dnešnú časť Kopanice. Z leopoldovskej stanice by trať vyúsťovala až pri Červeníku, kde by bola aj presunutá železničná zastávka Leopoldov zastávka (mali by to k nej bližšie aj obyvatelia Červeníka aj leopoldovských Kopaníc). Železničná vlečka z ÚVTOS by sa na preložku trate pripájala v blízkosti dnešnej zastávky. Problémom tohto návrhu je aj to, že ak by ho aj železnice akceptovali a naši finančné prostriedky, ešte predtým musí byť zahrnutý do územného plánu Trnavského samosprávneho kraja a mesta. (Išlo by tak o oprášenie starého projektu, ktorý sa podľa pamätníkov aj podarilo dakedy v polovici minulého storočia zrealizovať a táto železnica vraj slúžila na zvoz ovocia zo sádov v okolí Mestečka a tu bola aj situovaná pôvodná vlečka z väznice.)

V závere stretnutia primátorka Leopoldova Terézia Kavuliaková zhrnula pripomienky obyvateľov Leopoldova a pripomenula oblasti, ktoré vedenie mesta a zastupiteľstvo sformuluje v pripomienkovom stanovisku pri posudzovaní projektu z hľadiska vplyvov na životné prostredie. Napokon aj zastupiteľstvo na druhý deň jednomyseľne schválilo stanovisko mesta, ktoré uvádzame v plnom znení:

Stanovisko k správe o hodnotení „ZSR, Elektrifikácia a optimalizácia trate Leopoldov – Nitra – Šurany“ nasledovne:

- vjazd do ZŠT Leopoldov pre rýchlosť $V=60$ km/h, pričom nedochádza k opusteniu

jestvujúceho železničného telesa a nedochádza k žiadnym záberom, ani zásahom do staničného zabezpečovacieho zariadenia,

- mesto Leopoldov nesúhlasí so žiadnymi inými variantmi vjazdu do železničnej stanice Leopoldov, ktoré by mali za následok asanácie kina, rodinných domov a záberu pôdy,
- ponechanie úrovňových priecestí v km 27,077 26,734 a 25,983 bez vybudovania mimoúrovňových križení s traťou, s úpravou na zabezpečovací priecestný systém III. kategórie, zároveň požadujeme vybudovanie chodníkov cez všetky priecestia,
- pri výstavbe uprednostniť PHS (protihlukových stien) s nízkou výškou umiestnené čo najbližšie k osi koľaje namiesto PHS s výškou 2 m, ako doplnenie alebo alternatívu požadujeme osadiť vodorovné hlukové absorbéry medzi koľajnice,
- realizáciu prác na úseku Leopoldov – Hlohovec požadujeme s čo najkratším vylúčením železničnej dopravy vzhľadom na katastrofálnu dopravnú situáciu na úseku cesty II/513 Leopoldov – Hlohovec (najmä smer Nitra),
- premiestnenie zastávky Leopoldov zastávka k železničnému priecestiu v km 26,734 z dôvodu lepšej dostupnosti a využiteľnosti zastávky obyvateľmi mesta Leopoldov.

Odporúča: vybudovať preložku trate s opustením súčasného telesa cca v km 25,4 s priamym pokračovaním a vedením trate poza miestny cintorín, severný okraj Leopoldova s napojením na ŽST Leopoldov v mieste vchodových návěstídiel ŽST Leopoldov zo smeru Veľké Kostolany. Na navrhovanej preložke požadujeme vybudovať úrovňové priecestie na účelovej komunikácii k rekreačnej oblasti pri rieke Váh (ide o presun súčasného priecestia v km 25,983) a cestný nadjazd cesty III/5132 (ide o presun križenia z km 27,077). Navrhovaná alternatíva by presunula železničnú trať za obytnú zónu s veľkou hustotou obyvateľstva, čím by sa zvýšila kvalita životného prostredia občanov dotknutej obytnej zóny a zároveň by mohla byť dosiahnutá navrhovaná traťová rýchlosť 120 km/h až do ŽST Leopoldov (porov. náčrt v prílohe: čierna – súčasná trať, zelená – navrhovaná preložka trate, modrá – napojenie železničnej vlečky ÚTOS a ÚVV v Leopoldove, červená – preložená zastávka Leopoldov zastávka).

Primátorka T. Kavuliaková v tejto súvislosti chce požiadať zastupiteľstvo o mandát na to, aby mohla viesť efektívnejšie rokovania, ktoré by mohli viesť k zrealizovaniu tohto variantu riešenia napojenia trate Leopoldov-Nitra k leopoldovskej železničnej stanici.

Pripravil Martin Jurčo.

Milí Leopoldovčania, uplynuli takmer 3 mesiace od času, čo sme spolu s novým mestským zastupiteľstvom prebrali štvorročnú štafetu v spravovaní nášho mestečka. S mnohými z vás som mala možnosť stretnúť sa na rôznych sviatočných, spoločenských podujatiach, ale i v pracovných rozhovoroch. Prostredníctvom predchádzajúceho čísla časopisu som sa vám krátko prihovorela poďakovaním za vašu dôveru vo voľbách. Dnes by som vám v úvode chcela popriať aby tento „nový“ rok 2015 bol pre každého z vás zasa o niečo lepší ako tie predchádzajúce, želim vám hlavne zdravie, lásku a pokoj vo vašich rodinách.

V predvolebných stretnutiach som avizovala, že budem pokračovať v začatých úlohách a plánoch predchádzajúceho mestského zastupiteľstva. Jednou z najnáročnejších úloh je pritom vybudovanie nového mestského úradu a rekonštrukcia priestorov súčasného mestského úradu a jeho prispôsobenie novému účelu. K tejto úlohe sme pristúpili pripomienkovaním víťazného návrhu z architektonickej súťaže a po zapracovaní požiadaviek mesta pristúpime k zadaniu projektovej dokumentácie a následne k verejnému obstarávaniu a k výberu dodávateľa prác. V tomto roku preto musíme zabezpečiť presťahovanie skladových priestorov MsÚ a DHZ a následné zbúranie súčasných garáží a príslušných budov. V nasledujúcom roku tak budeme pripravení začať s výstavbou nových priestorov mestského úradu.

Z nových výziev a plánov spomeniem návrh riešenia odklonu železničnej trate v úseku Leopoldov – Hlohovec mimo mesta, čo aj odznelo na verejnom prerokovaní zámeru železníc SR. V tejto problematike hľadáme spôsoby, ako efektívne osloviť investora – ŽSR, aby sme boli vypočítaní a mohli by sme tak spoločne zvýšiť kvalitu života našich obyvateľov vylúčením železničnej dopravy z intravilánu mesta. Uvedomujem si, že tento cieľ sa zdá byť ne-reálny, no urobím maximum pre to, aby sa kompetentní zaoberali aj touto alternatívou.

Mnohí z vás, predovšetkým obyvatelia žijúci blízko železničnej stanice, vnímate nepriaznivú situáciu s parkovaním pred vašimi bytovými domami či nehnuteľnosťami. Situáciu spôsobilo uzatvorenie „parkoviska“ v areáli železničnej stanice. Majiteľ pozemku, ŽSR, pristúpil k tomuto riešeniu z dôvodu bezpečnosti, keďže priestor, ktorý obyvatelia regiónu využívali ako parkovisko, je priestorom na nakladanie vozňov a celodenne parkované vozidlá obmedzovali nakládku vozňov, resp. aj boli ohrozené nakládkou. Obyvatelia z celého regiónu tak začali svoje autá parkovať popri Nádražnej ulici a na parkoviskách pri bytových domoch. V spolupráci s vyšším územným celkom a okolitými samosprávami, ktorých obyvate-

telia parkujú svoje autá na spomenutých miestach, preto hľadáme riešenie na vybudovanie nového parkoviska popri plotu železničného areálu na Nádražnej ulici, aby parkoviská pred bytovými aj rodinnými domami mohli používať prioritne tí, pre ktorých boli vybudované – obyvatelia mesta.

Počas týchto dvoch mesiacov sme intenzívne pracovali aj na projektoch a grantoch, ktoré predkladáme a budeme predkladať v rámci vyhlásených výziev ministerstiev, nadácií a iných poskytovateľov. V polovici januára sme predložili projekt na rekonštrukciu mosta na Trolaskoch, ktorý je národnou kultúrnou pamiatkou a svojím rozsahom spadal do možností na podporu. Takisto sme sa zapojili do piatich programových výziev Vyššieho územného celku Trnava, čím by sme chceli vylepšiť ponuku mesta pre obyvateľov v oblastiach kultúry, športu, sociálnych vecí, zdravia a mládeže. A napokon 28. 2. budeme predkladať žiadosť o dotáciu na spracovanie a doplnenie územnoplánovacej dokumentácie. O všetkých výzvach, do ktorých sa zapojíme, vás budeme informovať prostredníctvom webových stránok a časopisu.

Jedným z mojich cieľov bola a je lepšia informovanosť a komunikácia. Už čoskoro si budete napríklad môcť prehľadnejšie prelistovať vynovené webové stránky mesta, kde nájdete lepšie usporiadanú bohatšiu ponuku informácií a budete mať aj viac priestoru a možností na spoluprácu s vedením mesta. Snád sa mi aj v každom čísle časopisu podarí informovať vás o plánovaných alebo už uskutočnených zámeroch a budem vám tak môcť predostrieť možnosti rozvoja nášho spoločného Leopoldova.

Terézia Kavuliaková, primátorka mesta

Mesto sa uchádza o finančnú podporu vo viacerých projektoch

V januári a februári 2015 mesto predložilo žiadosti o finančnú podporu v rámci niekoľkých aktuálnych výziev, ktorých realizáciou chce skvalitniť život v meste vo viacerých oblastiach.

Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky zverejnilo výzvu, ktorá je zameraná na ochranu a reštaurovanie národných kultúrnych pamiatok. V rámci tejto výzvy sme podali projekt na obnovu tehlovo-kamenného cestného Mosta na Trolaskoch, ktorý je jedným z najvýraznejších symbolov nášho mesta. Ak bude projekt úspešný, rekonštrukcia sa začne búracími prácami (povrch vozovky, nepôvodné múry a omietky), bude pokračovať úpravou nosného múru, izolácií, omietok, fasády a povrchu. Realizácia projektu je plánovaná na máj až november 2015. Projekt by mal finančne podporiť obnovu, resp. záchranu mosta, ktorého stav sa z roka na rok zhoršuje. Výška žiadosti o dotáciu predstavuje sumu 75 581 eur, pričom pri spolufinancovaní mesta (5 % z celkového rozpočtu) by išlo o celkový rozpočet vo výške 79 559 eur.

VÚC Trnava vyhlásilo výzvy na predkladanie grantov v piatich oblastiach podpory – kultúra, šport, podpora zdravia, sociálna oblasť a práca s deťmi a mládežou. Mesto Leopoldov sa tento rok zapojilo do všetkých piatich programov.

V oblasti kultúry sme predložili grant s názvom *Vráťme Slovensku harmoniku – festival regionálneho folklóru*. Toto tradičné stretnutie regionálnych harmonikárov by sme chceli tento rok rozšíriť. V projekte plánujeme zvýšiť množstvo vystúpení a poskytnúť priestor na prezentáciu nielen harmonikárom, ale aj folklórnym skupinám. Projektový rozpočet počíta so sumou 2870 eur, z toho 1150 eur by sme radi získali prostredníctvom projektu.

Rozšíriť plánujeme aj športové podujatie *Beh mestom Leopoldov*. Súčasťou projektu a jedným z hlavných cieľov podujatia bude novinka – predstavenie a prezentácia Leopoldova a

okolía prostredníctvom mapy trás, kde je možné v súčasných podmienkach robiť turistiku, beh, bicyklovanie atď. Výška projektu je 2420 eur a požiadavka na dotáciu 1120 eur.

V oblasti podpory zdravia plánujeme realizovať projekt *Nie zajtra, ale dnes! Nie potom, ale teraz!*, ktorého cieľom je zorganizovať deň zdravia pre všetkých obyvateľov mesta. Toto športovo-vzdelávacie podujatie ponúkne deťom aj dospelým možnosť stretnúť sa so zaujímavými ľuďmi z lekárskej praxe. Celkový plánovaný rozpočet predstavuje 1750 eur, podpora grantu je 850 eur.

V oblasti sociálnej sme naplánovali projekt s názvom *Zábavný a poznávací zájazd pre sociálne odkázané rodiny s deťmi*. Projekt je zameraný na terénnu prácu s deťmi a sociálne odkázanými rodinami. Prostredníctvom spolupráce s dobrovoľníkmi z nášho mesta chceme takýmto rodinám a deťom pripraviť letný výlet so zaujímavým, náučným i zábavným programom. Rozpočet projektu je 1730 eur, v rámci tejto sumy žiadame VÚC o 800 eur.

A napokon sme žiadali podporu v rámci projektu zameraného na prácu s deťmi a mládežou – *Domáci hudobný festival mladých*. Tento projekt sme sa rozhodli realizovať so zámerom vybudovať a postupne skvalitňovať dialóg medzi generáciami. Ide predovšetkým o to, aby sme s mladými ľuďmi začali hovoriť o ich predstavách a požiadavkách. Spoločným podujatím chceme začať spolupracovať aj na iných projektoch. Projekt je vo výške 2250 a spolufinancovanie donora 800 eur.

Posledný grant, o ktorý žiadame, je určený na spracovanie územnoplánovacej dokumentácie obcí v roku 2015. V tomto objeme požadovaných prostriedkov je zahrnutá finančná čiastka na doplnenie ÚPD mesta Leopoldov v schválenom rozsahu a výška požadovaných prostriedkov je 3 900 eur. Výsledky schvalovacieho procesu grantov mesto očakáva do konca mája

Kristína Bajtalová

Záver roka má mnohoraké podoby. Aj býva hektický, predsa len patrí k obdobiam, ktoré využívame často aj na navštevovanie sa alebo na to, aby sme pobudli spolu a urobili radosť jeden druhému vzájomnou prítomnosťou. V predvianočnom období sa stretli viaceré spo-

ležitosť stretnúť pani učiteľky, ktoré už svoju pedagogickú prácu uzavreli pred viacerými či mnohými rokmi, a zotrvať pri nich hoci aj v krátkom rozhovore či spomienke na to, keď sme boli žiakmi my sami. No a do koloritu predvianočného obdobia v našom meste už patria aj vianočné trhy. Ani tie tohtoročné nemožno označiť svojou ponukou za univerzálne, ale kto na nich hľadal práve tie voňavé vianočné ingrediencie

čenské organizácie v meste a širokú verejnosť, no predsa len azda najviac rodičov a starých rodičov potešilo pozvanie na stretnutie do školy aj škôlky od našich škôlakov. Jedno z takých milých a už tradičných stretnutí sa uskutočnilo aj 12. decembra v novšej časti základnej školy, kde sa v príjemnom veselom i vážnom hudobno-slovno-dramatickom programe predstavili mladší a starší školáci. Pre nás starších to bola okrem toho aj vzácna prí-

cie – pokoj, úsmev, oblátky, med, horúcu medovinu či čaj, vianočné pečivo a vlastnoručné vianočné výrobky šikovných detských rúk, ten istotne neodíšiel z trhov naprázdno. K zabíjačkovým špecialitám, ktoré pripravovali pracovníčky školskej jedálne a priamo na námestí členky Slovenského zväzu telesne postihnutých spolu s Dalimírou Štitákovou, kronikárkou mesta Emíliou Harsányiovou a s poslan-

com MsZ Pavlom Zlámalom, prišla dobrá hudba v stvárnení Mestečanky a zrazu zavane predvianočná atmosféra aj na leopoldovské námestie. Mnohí z nás si vtedy želali radostné a pokojné Vianoce. A o pár dní neskôr želanie zdravia, šťastia a pokoja obyvateľom počas silvestrovskej polnoci na námestí zaželať aj primátorka mesta. Nuž, verme, že rok 2015 naplní naše želania.

(jh)

Slovenský zväz telesa postihnutých v Leopoldove v roku 2014

Na konci roka azda všetci zvykneme bilancovať, aký bol končiaci sa rok. Bol náročný a my sme sa snažili v rámci svojich možností a v spolupráci s pracovníčkou mestského úradu Mgr. Vierou Lietavovou pomôcť a poradiť svojim členom a sympatizantom v sociálnych otázkach. Počas roka sme navštevovali dlhodobu chorých členov, ktorí sa našej návšteve vždy potešili, blahoželali sme našim jubilantom, ktorí sa dožívali okrúhlych jubileí.

V mene zdravotne postihnutých a seniorov sme žiadali o službu sociálneho taxíka na návštevu odborných lekárov. S touto požiadavkou sa nám nepodarilo presvedčiť mestské zastupiteľstvo a zrealizovať ju ani pokusne. Veríme, že v nasledujúcom období sa nám to s novým vedením mesta podarí. Vieme, že je to otázka peňazí a ďalších problémov v súvislosti s prevádzkou takejto prepravy. Ale pri troche dobrej vôle by sa to dalo uskutočniť. Pozitívom vedenia mesta a mestského zastupiteľstva bolo, že nás finančne dotovali a zároveň zaplatili nájom telocvične v tunajšej základnej škole na rehabilitačné cvičenia zdravotne postihnutých, ktoré vedie kvalifikovaná a skúsená fyzioterapeutka pani Terka Kalická. Za túto podporu ďakujeme.

A na čo sme využili dotáciu od mesta? Začiatkom apríla sme mali výročnú schôdzu, na ktorej sme členov informovali o plánovaných akciách. V apríli sme boli na výstave kvetov Gardenia v Nitre. Keďže sa zameriavame na podporu zdravia, aj v minulom roku sme zrealizovali v dňoch 19. až 24. mája rekondično-rehabilitačný pobyt v kúpeľoch v Trenčianskych Tepliciach, na ktorom sa zúčastnilo 29 členov našej organizácie. Rozvojovo sme využili aj letné mesiace. Desiateho júla sme boli na poznávacom zájazde v Smoleniciach, kde sme navštívili zámok, vypočuli sme si výklad o jeho histórii a tí zdatnejší absolvovali prehliadku jaskyne Driny. No a 12. 8. sme v rámci Dňa zdravia navštívili termálne kúpalisko v Dunajskej Strede. V našom meste sme sa v auguste zúčastnili aj na oslavách SNP.

Históriu Štúrova a krásnej baziliky v Ostrihome, najväčšieho kostola v Maďarsku, sme spoznávali 1. októbra. Pritom v Európe sú väčšími kostolmi už len Chrám svätého Petra vo Vatikáne a Katedrála sv. Pavla v Londýne. Dňa 29. novembra sme zorganizovali predvianočné posedenie, ktoré má už dlhoročnú tradíciu. Svojím vianočným pásmom nám program spestrili žiaci leopoldovskej základnej školy pod vedením pani učiteľky Andrašíkovej. O dobrú náladu sa pričínili i Mestečania z Mestečanky – pán Vranák s harmonikou a pán Karaba hrou na bicie nástroje. Na záver posedenia pri rozžiarených prskavkách sme si za-

spievali pieseň Tichá noc a rozišli sme sa so želaním krásneho prežitia adventného času a krásnych vianočných sviatkov.

Ďakujeme vedeniu mesta i pracovníčkam mestského úradu za dobrú spoluprácu s našou organizáciou a na záver chceme v mene všetkých našich členov poďakovať sa poslancovi mestského zastupiteľstva pánovi Jánovi Mikovi, ktorý nás počas svojho poslaneckého pôsobenia zo svojho poslaneckého príjmu sponzoroval a takisto aj iné občianske združenia v Leopoldove. Milým prekvapením pre nás bolo, keď na predvianočné stretnutie priniesol pre všetkých členov mikulášske balíčky, ktorým sme sa potešili. Želáme mu dobré zdravie, dobrú rodinnú pohodu a úspechy v nasledujúcom roku. Taktiež želám nielen členom, ale aj všetkým obyvateľom nášho mesta zdravý a radosný nový rok 2015.

Mária Petrášová, SZTP a ZCCH

Vianoce v duši

Vianoce sú nesporne najkrajšími sviatkami v roku. Krásna atmosféra pokoja, porozumenia, radosti a dobroprajnosti očarí všetkých – deti, mladých i tých skorej narodených. Nečudo, veď sú to sviatky rodiny. Stalo sa už tradíciou v Materskej škole v Leopoldove usporiadať každoročne posedenie pod stromčekom a deti si pripravujú pod vedením svojich učiteliek pásmo piesní, tancov, scénok a básničiek.

Vianočná besiedka bola tentoraz netradične rozdelená do dvoch častí. Tá druhá sa uskutočnila v Zámockom jazdeckom klube so sídlom v Maduniciach, ktorý má s našou materskou školou dlhoročné kontakty. Deti v sprievode svojich rodičov, starých rodičov i súrodencov najprv spoločne nakrmili koníky. Potom s pomocou dospelých vyzdobili vetvičky a zavesili ich koníkom na boxy, v ktorých sú ustajnené. Deti, zväčša obdarúvané, sa ocitli v úlohe darcov. Zažili pocit radosti z odovzdania daru, podelili sa so zvieratkami o jabĺčka, mrkvičku a všakovaké iné dobroty. Po namáhavej práci sa všetci usadili k stolom, aby si pochutnali na vianočných cukrovinkách, ktoré napiekli mamičky spoločne s deťmi. Na stoloch nechýbalo ani ovocie a dobre všetkým padli aj teplé nápoje. Takto posilnení sa potom všetci tešili na vystúpenie Pala Drapáka. Tí najmenší si bez akejkoľvek trémy s chuťou zaspievali na úvod s ujom Palom pieseň Vianoce v duši, ktorá dala názov celému podujatiu. Postupne sa uvoľnili aj rodičia a starí rodičia, v poslednej piesni Slnko, stoj! už sprevádzal speváka mohutný chorál všetkých prítomných. Ten po ukončení svojho vystúpenia pozval všetkých do netradičného prskavkového sprievodu a podujatie ukončil ohňostroj plný vianočných hviezdíček.

Jana Potocká, MŠ Leopoldov

Referendum podporil asi každý 4. Leopoldovečan

V sobotu 7. februára sa na Slovensku uskutočnilo v poradí ôsme všeľudové hlasovanie v dejinách samostatného Slovenska. Podmienila ho petičná akcia Aliancie za rodinu a po rozhodnutí štátnych orgánov občania mohli priamo v referende odpovedať na tri otázky:

1. Súhlasíte s tým, aby sa manželstvom nemohlo nazývať žiadne iné spolužitie osôb okrem zväzku medzi jedným mužom a jednou ženou?
2. Súhlasíte s tým, aby párom alebo skupinám osôb rovnakého pohlavia nebolo umožnené osvojenie (adopcia) detí a ich následná výchova?
3. Súhlasíte s tým, aby školy nemohli vyžadovať účasť detí na vyučovaní v oblasti sexuálneho správania či eutanázie, ak ich rodičia alebo deti samé nesúhlasia s obsahom vyučovania?

V deň referenda mohli občania v meste a odsúdení za nie obzvlášť závažné trestné činy vyjadriť svoj názor v dvoch volebných miestnostiach od siedmej hodiny ráno do 22. h. Počas referendového dňa možnosť vyjadriť sa využilo v Leopoldove 23,79 % oprávnených voličov. Zaujímavý je pomerne veľký rozdiel v účasti na referende aj v rámci dvoch leopoldovských okrskov – kým v 1. volebnom okrsku prišlo k urnám 18,8 % občanov, v druhom okrsku až 29,9 % . Pre porovnanie – na Slovensku to bolo 21,41 %, v Trnavskom samosprávnom kraji 16,71 %, v obvode Hlohovec 22,19 % a meste Hlohovec 19,49 %. Ani toto referendum napokon úspešné nebolo, keďže nezískalo potrebnú 50-percentnú podporu oprávnených občanov.

Účasť v referende

okrsok	č. 1	č. 2	mesto	SR
oprávnených občanov	1780	1590	3370	-
vydaných lístkov	334	468	802	-
odovzdaných hlasov	334	468	802	-
platných hlasov	334	462	796	-
neplatných hlasov	0	6	6	-
percentá	18,76	29,43	23,79	21,41 %

Odpovede na jednotlivé otázky (ich znenie uvádzame na začiatku článku)

č. otázky	odpoveď	okrsok č. 1 / %	okrsok č. 2 / %	mesto / %	SR %
1	áno	314 94,01	444 94,87	758 94,51	94,5
1	nie	19 5,68	17 3,63	36 4,48	4,13
2	áno	308 92,21	434 92,73	742 92,51	92,43
2	nie	24 7,18	24 5,12	48 5,98	5,54
3	áno	290 86,82	419 89,52	709 88,4	90,32
3	nie	40 11,97	35 7,47	75 9,35	7,34

Leopoldovské referendové komisie počas hlasovania nezaznamenali žiadne narušenie dôstojnosti priebehu ľudového hlasovania.

S použitím informácií z www.volbysr.sk pripravil -jh-.

Šanec v ostatných 365 dňoch

Občianske združenie Šanec sa aj v roku 2014 snažilo čo najväčšou mierou prispieť k príjemnému vyplneniu voľného času svojich členov – leopoldovských dôchodcov. Začiatkom roka, konkrétne 24. januára, sme v Slovenskom národnom divadle navštívili operu Predaná nevesta. Na tomto predstavení sa zúčastnilo 62 našich členov. Fašiangy sme pre 115 našich členov spojili so spoločnou zábavou na fašiangovej veselici 16. februára. V marci sme v rámci zájazdu navštívili Rakúsko – Kittsee a výlet sme spojili s návštevou vodného diela v Gabčírkove. Zúčastnilo sa na ňom 45 členov. Za účasti stodva členov našej organizácie sme 22. júna na výročnej schôdzi v školskej jedálni zhodnotili minuloročnú činnosť nášho združenia.

S nastupujúcim letom sme prišli s ďalšími zaujímavými ponukami. 20. júna sme navštívili Slavkov u Brna. Na tomto vydarenom zájazde sa zúčastnilo 45 ľudí. V júli sa nám až tri razy – na začiatku, v strede i na konci júla – podarilo usporiadať jednodňový zájazd na termálne kúpalisko v Dunajskej Strede k veľkej spokojnosti 220 členov. V auguste sa skupinka z nich zúčastnila na príprave súťaže vo varení guláša, ktorú každoročne organizuje mestský úrad.

September niektoré členky nášho združenia venovali aj duchovnej obnove – v tomto mesiaci navštívili pútnické miesta v Poľsku – Čenstochovú, Licheň a Krakov. V októbri v rámci mesiaca úcty k starším sme si zorganizovali v kruhu 115 členov milé posedenie.

Aj neskoršiu jeseň sme využili na spoznávanie zaujímavých miest. 16. októbra sme v rámci jednodňového výletu navštívili metropolu východného Slovenska – Košice – a 12. novembra naši členovia v Rakúsku navštívili opäť Kittsee a cestou späť sa zastavili na prehliadke Bratislavy. Blížiaci sa zimu sme využili skôr na kultúrne aktivity. 14. novembra sme navštívili predstavenie Tisícročná včela v nitrianskom divadle. S predstavením bolo nadmieru spokojných 49 našich členov. No a na záver roka sme si pripravili tradičné posedenie pri jedličke, ktoré spríjemnilo predvianočné obdobie našim 152 členom.

Verím, že aj v budúcom roku nám všetkým bude slúžiť zdravie a spoločne pripravíme a absolvujeme zaujímavé a obohacujúce výlety, divadelné predstavenia či spoločné posedenia. Nakoniec chcem zdôrazniť, že všetky tieto akcie by nebolo možné uskutočniť bez výdatnej podpory mestského zastupiteľstva a mestského úradu. Aj touto cestou by som sa veľmi rád poďakoval všetkým členom MsZ na čele s bývalým primátorom JUDr. Milanom Gavorníkom za finančnú pomoc a zároveň všetkým poprial všetko najlepšie do nového roka. V mene všetkých našich členov verím, že naša výborná spolupráca bude pokračovať aj s novým mestským zastupiteľstvom na čele s novou „primaterkou“ Mgr. Teréziou Kavuliakovou, ktorej zároveň prajeme veľa zdravia, sily a správnych rozhodnutí počas celého volebného obdobia.

Michal Adamkovič

Pod'akovanie

Primátorka mesta a vedenie mesta ďakujú občanom, ktorí podporili projekt Leopoldovskej kvapky krvi a symbolicky prišli zaštitíť život a darovať svoju krv 12. februára priamo na mestskom úrade. Takisto ďakujú aj všetkým darcom z nášho mesta, ktorí zvyknú darovať krv v spolupráci s MO SČK či individuálne v transfúzných centrách alebo oddeleniach nemocníc. Zároveň veríme, že budeme mať možnosť stretnúť sa opäť na podobných rýdzo humánných a humanitných podujatiach.

Spomínajme na svojich učiteľov a svoju školu len v dobrom...

Marec je Mesiac kníhy, ale koncom tohto mesiaca si pripomíname aj Deň učiteľov. Pri tejto príležitosti si dovoľíme zaspomínať si na niektorých našich učiteľov vrátane školníka, lebo sme už vo veku, keď všetci sme dôchodcovia - či už nepracujúci alebo aj ešte pracujúci. Nastúpili sme v septembri r. 1967 do prvého ročníka Strednej všeobecnovzdelávacej školy v Hlohovci (teraz Gymnázium Ivana Kupca) s veľkým očakávaním, akú zmenu nám pripraví naša nová škola oproti základnej. Hneď sme sa aj dočkali. Hovorí sa, že zima sa opýta človeka, čo robil v lete. Preto sme už v septembri museli pripraviť našu socialistickú školu na zimnú prevádzku, lebo plynové potrubie skončilo v zemi niekde pred jej bránou. Do pivnice sme hádzali drevo a uhlie na kúrenie. Aké bolo prekvapenie nášho matematikára, keď našiel triedu prázdnu, bez žiakov, ale len s našimi aktovkami uloženými na stoličkách. Asi mu netrvalo dlho zistiť, kde môžeme byť. Z okna zborovne na nás zakričal: „*Okamžite do triedy!*“ V triede nám ako študovaný pedagóg vysvetlil, aby sme si zapamätali, že na hodinách matematiky sa nebude „brigádovať“, lebo do školy sme sa prišli v prvom rade učiť. Pred klasifikačnou poradou nás informoval: „*Nemyslite si, že z matematiky budete mať všetci jednotky tak ako z dejepisu!*“

Neskôr, keď sa už vonku ochladilo, bolo treba kúriť a prikadať uhlie do kotla ústredného kúrenia. Na takúto dôležitú prácu sa prihlásil „dobrovoľne“ náš spolužiak Miky. Musel hádzať uhlie lopatou usilovne, lebo v triede sme mali príjemne teplo, ale po statočne vykonanej práci sa zabudol umyť. Čierny ako čert sa provokatívne túlal ulicami *Mesta ruží*. Asi sa chcel takýmto spôsobom zviditeľniť, lebo sa pri ňom ľudia pristavovali a pýtali sa, kde sa takto zašpinil, čo bolo pre nich nepochopiteľné, a správa sa rýchlo šírila mestom. Na druhý deň musel nášmu triednemu učiteľovi vysvetľovať svoje počínanie, ktoré nevrhalo dobré svetlo na socialistické školstvo.

Na prvej hodine chémie nás riaditeľ prekvapil vyhlásením, že učivo „odprednáša“ a potom absolvujeme „semestrálne skúšky“. Čoskoro sme však z tejto ilúzie vytriezveli. Jeho výučba bola skôr zábavou.

Obyčajne sa spamätal päť minút pred skončením vyučovacej hodiny, že treba aj niečo žiakom vysvetliť. Keď zistil, že sa má prebrať výroba cementu, tak si rýchlo spomenul na vrecia s cementom a upozornil nás na číslo 250 a 350. Výrobu sme si potom sami doma naštudovali z učebnice ako samoukavia. V chemickom laboratóriu nám zdôrazňoval, že chemikáliu treba brať vždy len na „špičku“ lyžičky. Jeho „pedagogickou špecialitou“ bolo počas vyučovania nečakane pichnúť niektoré sediace študentky dvoma palcami medzi rebrá. Zadosťučinením mu bolo zvýšnutie študentky od šoku, ktorý pri tom prežila.

Zástupca riaditeľa školy sa ukázal ako novátor v školstve. Skrátil výučbu matematiky na 15 minút namiesto 45 minút. Do triedy našich susedov vchádzal s matematickou presnosťou s tridsaťminútovým meškaním. Učivo rýchlo „odprednášal“ a odišiel preč. S naším matematikárom viedol spor, kto viac naučí, a tak sme sa nechtiac stali účastníkmi experimentu. Paralelne sa písala písomka vo dvoch rôznych triedach s tými istými príkladmi. Vraj sme ju napísali oveľa lepšie. Experiment zástupcu sa nevydaril. Počas absencie vyučujúceho pred vyučovaním nastal v triede nelútostný boj. Vzduchom lietali mokré handry, špongie i kriedy. Vtedy bolo nebezpečné vopchať aj nos medzi dvere tejto „revolučnej“ triedy.

Učiteľ biológie sa svedomito pripravoval na výučbu. Obyčajne na začiatku vyučovacej hodiny robil skúšanie a potom výklad nového učiva. Raz pred čiernou tabuľou usilovne prednášal a veľmi sa snažil, aby sme učivo pochopili. Jeho výklad bol sprevádzaný výbuchmi smiechu našej spolužiačky Viky, ktorú sme tiež prezývali *Twiggy*, lebo bola štíhla ako prútik a pripomínala nám svojou postavičkou vtedy veľmi populárnu anglickú manekýnku. Učiteľ a ani my sme nerozumeľi, čomu sa stále smeje. Veľmi nechcela, ale nakoniec mu prezradila príčinu svojej samopaše: *„Máte na nohavičiach rozopnutý rázporok!“* Biológ sklonil hlavu smerom nadol k svojim nohavičiam. Keď zistil, že hovorí

pravdu, mierne sa začervenal, usmial sa, otočil sa smerom k tabuľi a zapol si rozopnuté gombíky. Pokračoval ďalej nerušené vo výklade. Ocenili sme na ňom, že vzniknutú kritickú situáciu zvládol s humorom, lebo aj učiteľovi sa môže stať, že pri ponáhľaní sa do triedy zo záchoda zabudne na svoje nohavice. Tiež sme takto zistili, čo všetko dokáže sledovať naša pozorná spolužiačka počas vyučovacej hodiny. Nezabudnuteľné bolo s ním aj hromadné preskúšanie celej triedy z poznania domácich „vypchatých“ vtákov, keď ich po jednom vyťahoval ako čarodejník spod stola a my sme mali napísať ich slovenský a latinský názov. Veľkým problémom bolo rozoznať sýkorku od vrabca, lebo sa na seba podobali už len veľkosťou, a nie farebným perím, ktoré časom vybledlo. Po skončení tejto „vtáčej estrády“ jedna naša spolužiačka vtípne poznamenala, že zabudol len ukázať toho svojho.

Aj v našej škole bol pravou rukou riaditeľa školník. Vždy, keď sa objavil vo dverách, tak náš spolužiak Janko rýchlo zdvihol ruku a hlásil sa pravidelne na brigádu, ale ten mu len záporne kýval hlavou: „Jano, nemôžeš brigádovať každý deň. Musíš sa aj učiť!“ Ukázal sa ako správny pedagóg hoci aj bez pedagogického vzdelania, a tak si našiel inú svoju obeť na fyzickú prácu, ktorou sa nás snažil vychovávať v duchu morálky socialistickej školy.

Aj telocvikárovi sa prihodila kuriózna situácia, keď vošiel „náhodou“ po skončení telocviku do sprchárne a uvidel oblé krivky nahých tiel sprchujúcich sa študentiek. Na svoju obranu povedal: *„Čo si myslíte, že som ešte nevidel holú ženu?“*

Naša spolužiačka Janka by tiež vedela zaujímavo rozprávať o tom, ako sa s ňou „zabávali“ traja pedagógovia v kupé rýchlika, smerujúceho do hôr na lyžiarsky výcvik. Sprievodca vo vlaku sa čudoval, čo sme to za školu. Keď bolo treba, tak náš triedny učiteľ neváhal riešiť aj problém študentskej lásky, lebo náš spolužiak Peter sa zaľúbil do študentky zo susednej triedy. Svoje city jej pre-

javil v lúbostnej básni, čím sa ona pochválila svojim spolužiackam v dievčenskej triede. Čoskoro sa správa o milencoch rozšírila po celej škole.

Takýchto a podobných úsmevných príhod bolo v našej škole oveľa viac, lebo študentský život nie je len vysedávanie nad knihami, ale aj zábava a vymýšľanie rôznych „huncútstiev“. Všetky ani nemôžeme vymenovať, lebo potom by sa musel leopoldovský dvojmesačník premenovať na časopis s prívlastkom „erotický“, ale zasa ani v socialistickej strednej škole nebolo všetko tip-top. Jedinou bolestnou udalosťou bol začiatok školského roka v septembri r. 1968 po vpáde vojsk Varšavskej zmluvy na územie Československa, keď nám pred školou riaditeľ prečítal úvodník z denníka Pravdy a poslal nás domov so smutným výrazom na tvári.

Väčšina našich „profesorov“, ako sa nechali nami osloviť, už nežije, a hoci sme ich ne-

menovali, tak nech je tento krátky článok aj tichou spomienkou na nich namiesto symbolického zapálenia sviečky na ich hrobe.

Veľa Leopoldovčanov maturovalo na „SVŠ-ke“ v Hlohovci. Spomenieme aspoň niektorých z nášho ročníka: Ľubomír Divinec, Ferdinand Hollnsteiner, Eduard Bednárik, Gorazd Kollárik, Jozef Turek, Jaroslav Gergič, Viera Štepanovičová, Viera Miková, Soňa Haulišová, Zuzana Kováčová, Mária Zelenayová, Eva Sedmáková a ďalší. Z Leopoldova dochádzal autobusom Rúfus Krampl, ktorý učil slovenský a francúzsky jazyk. Po krátkom pôsobení na leopoldovskej základnej škole prišiel učiť ruský jazyk Jaroslav Střelec. Nakoniec nesmieme zabudnúť ani na našich spolužiakov a spolužiačky, ktorí si vybrali za svoje celoživotné povolanie učiteľstvo. Vydržali s „nervami“ pri samopašných deťoch v školstve až do odchodu, a tak splatili štátu daň za bezplatné štúdium. Za to im patrí naša vďaka!

Bývalí študenti III. C, ročník 1967 - 1970

Na ľahu je šachový veľmajster z Trnavy

v okresných a krajských súťažiach dorastencov, ale i medzi dospelými. Určite som nebol nejaké zázračné dieťa, všetko malo svoju prirodzenú postupnosť.

Čím vás priťahuje kráľovská hra?

Tým, čo majú na šachu radi aj iní priaznivci bez ohľadu na výkonnosť, predovšetkým nevyčerpatelným bohatstvom a krásou ideí. V časoch mojej mladosti bola šachová literatúra prakticky nedostupná a musela sa namáhavo zháňať, ale mal som šťastie, že jednou z mojich prvých šachových kníh bol Aljechinov šachový odkaz od A. Kotova. Prehral som si poc-

Na Slovensku sa môže pochváliť titulom šachového veľmajstra desať šachistov, ale prvým bol **Ján Plachetka** (* 1945), rodák z Trenčína, ktorý je už viacej ako tridsať rokov obyvateľom kráľovského mesta. Pre náš časopis poskytol krátke interview, v ktorom sa pri príležitosti svojho významného životného jubilea obzrel aj späť:

Kto vás naučil hrať šach a koľko ste mali vtedy rokov?

Tak ako mnohých iných šach ma naučil otec, keď som mal asi 7-8 rokov. Dobré základy som dostal v šachovom krúžku na základnej škole v Trenčíne, neskôr v šachovom klube TTS Trenčín a začal som sa presadzovať nielen

tivo všetky partie a od Aljechina som sa učil kombinovať, možno aj preto som vynikal fantáziou a ostrým taktickým postrehom. Myslím, že napriek veku som dodnes silným taktikom.

Prečo ste sa rozhodli pre cestu šachového profesionála a nelutujete tento postup s odstupom rokov?

V roku 1978 som ako prvý slovenský šachista dosiahol titul medzinárodný veľmajster, ktorý som si vybojoval v rýdzo amatérskych podmienkach, či mi budete veriť, alebo nie. Pracoval som vtedy v metalurgickom výskume VSŽ Košice (dnes US Steel), súčasne som bol dlhoročným reprezentantom Československa a mal som rodinu s tromi deťmi. Začínal som sa cítiť preťažený a cítil som, že všetko dokopy by mohlo byť nad moje sily. Potom ma oslovili Trnavčania, ktorí budovali silný a neskôr veľmi úspešný šachový klub Lokomotívy a ponúkli mi prakticky profesionálne podmienky. S odstupom času sa priznám, že boli chvíle, keď som si hovoril, že som mal radšej zostať pri solídnej profesii, ale v princípe to rozhodnutie nelutujem, aj keď profesionálny šach dnes nie je lukratívna činnosť. Vďaka šachu som však prežil pestrý život a veľmi často i moja rodina. Keď už pre nič iné, tak sme aspoň videli kus sveta a poznali veľa zaujímavých ľudí.

Ktoré svoje šachové výsledky považujete za najúspešnejšie?

Vyhral som asi tridsať medzinárodných turnajov, dvakrát som bol majstrom Slovenska a mám niekoľko medailí zo slovenských i federálnych šampionátov, ale najväčšie úspechy sa viažu k vrcholovým súťažiam družstiev. Ako hráč som získal striebornú medailu na šachovej olympiáde v Luzerne r. 1982 a ako tréner dokonca zlatú na ME v Batumi r. 1999, kde som viedol víťazné družstvo žien Slovenska.

Na 41. Šachovej olympiáde v Nórsku ste vykonávali funkciu nehrajúceho kapitána. Môžete našim čitateľom prezradiť nejaké informácie zo zákulisia tohto vrcholného súprehania svetových šachových tímov?

Držím sa jednej logickej zásady, ktorú súčasné vedenie SŠZ akceptuje pre spoločný prospech: kapitán by mal právo hovoriť do zostavy a vybrať si hráčov, ktorým dôveruje, a naopak. Z toho vyplýva plná zodpovednosť za konečný výsledok. V minulosti sa občas stávalo, že výkonný výbor nominoval hráčov na olympiádu alebo bez konzultácie s budúcim kapitánom; dokonca sa stalo, že kapitána vymenovali až na koniec a dali mu do rúk tím, ktorý by on zostavil inak. Kto má v takom prípade znášať zodpovednosť za prípadný neúspech? Dlhoročné skúsenosti vo väčšine prípadov dali za pravdu mojim názorom, hoci uznávam, že každý sa môže myliť. Túto funkciu nepretržite vykonávam od r. 2000, striedavo u žien i mužov, niekedy sa to zhodou okolností dokonca i kumulovalo.

V r. 1982 na Šachovej olympiáde vo švajčiarskom Luzerne ste boli členom štvorčlenného tímu, ktorý vybojoval strieborné medaily. Ako si spomínate na tento úspech po viacerých rokoch?

Spomínam si stále s hrdosťou i rád a naposledy ma potešil významný slovenský podnikateľ pán Cerulík, keď v septembri r. 2014 na počesť 20. výročia nášho úspechu prišiel s dobrým nápadom a zorganizoval v Nitre vydarenú spomienkovú akciu a alternatívnu simultánku so štyrmi účastníkmi strieborného kolektívu. Pokiaľ viem, taká simultánka sa ešte nikdy nehrala a zaslúžila by si vari zápis do Guinnessovej knihy.

Ste dvojnásobným účastníkom Šachového vlaku, ktorý býva vypravovaný pravidelne na jeseň z Prahy cez rôzne európske mestá. Prečo ste sa rozhodli nastúpiť do tohto šachového expresu?

Do Šachového vlaku ma pozval vynikajúci pražský organizátor Pavel Matocha a pozvanie na také zaujímavé akcie sa neodmietať. Vlni som sa nezúčastnil, ale mám pocit, že záujem o Šachový vlak stále rastie a asi budú musieť pridať ďalšie vagóny.

Aký má podľa vás význam zakladanie šachových rubrík v lokálnej tlači, keď zoberieme do úvahy vaše mnohoročné praktické skúsenosti šachového trénera, ale aj publicistu?

Takéto rubriky vysoko oceňujem, aj keď nemôžu úplne nahradiť veľké celoštátne denníky a periodiká. Z tých šachové rubriky úplne vymizli a o šachu sa v nich píše čoraz menej. Takže vďaka za každú iniciatívu.

Aký je váš názor na zavádzanie šachu do škôl ako povinného alebo nepovinného predmetu?

Aj tento proces treba pozitívne kvitovať a podporovať a netreba sa deprimovať počiatkovými ťažkosťami. Pozitívny vplyv šachu na rozvoj ľudského intelektu je všeobecne známy. Uvediem zaujímavý príklad, o ktorom verejnosť príliš nevie: šach bol a je súčasťou výučby vojenskej stratégie nielen v sovietskej a dnes ruskej armáde (vzhľadom na popularitu a tradíciu je to dosť prirodzené), ale má špeciálne oddelenie dokonca i pri veliteľstve NATO a pravidelne sa konajú šachové turnaje. Zrejme aj generáli veria na pozitívny vplyv šachu a asi majú pravdu.

Aké je vaše pranie ako šachistu do ďalších rokov vášho života?

Aby som ešte vládol čím dlhšie hrať a mal z hry rovnakú radosť ako za mladých čias. Rád by som sa dožil nejakého významného úspechu slovenského šachu, aj keď priamo pri tom pravdepodobne nebudem.

Za rozhovor ďakuje Gorazd Kollárik.

NAFUKOVACIU HALU PREVENTÍVNE UZAVRELI

Kalamitná situácia, ktorú v piatok 30. januára spôsobili husté a intenzívne sneženie a ťažký sneh, výrazne potrápila nielen cestárov a dopravu v celom regióne, ale poznačila aj iné oblasti. Jedným z jej prejavov bolo aj to, že správca nafukovacej športovej haly bol nútený halu uzavrieť, keďže hromadiaci sa ťažký sneh sa začal šmýkať po povrchu haly smerom k jej stredu a začal uprostred nej vytvárať nebezpečné koryto. Hroziacemu pretrhnutiu sa povrchu haly sa podarilo predísť práve „vyfúcaním“ haly. Keďže počas ďalších dní sa teplota držala na mínusových hodnotách, mokrý sneh na povrchu primrzol a nebolo možné halu bezprostredne vrátiť do pôvodného stavu.

Prevádzka v športovej hale bola obnovená až po niekoľkých dňoch po odprataní snehu a ľadu z jej povrchu, a to aj vďaka futbalistom MTK Leopoldov a vďaka členom leopoldovského nohejbalového klubu.

(jh)

NEŠŤASTIE NA ŽELEZNIČNEJ STANICI

Smutné Vianoce prežívala rodina 15-ročného Leopoldovčana, ktorý na druhý sviatok vianočný (26. decembra) večer utrpel na železničnej stanici ťažký úraz. Popáleniny hrudníka a rúk mu spôsobil zásah elektrického prúdu zo železničného vagona. O deň neskôr informoval TASR Andrej Hirjak z Operačného strediska Záchrannej zdravotnej služby o tom, že dieťa poranenia utrpelo pravdepodobne pri prebiehaní medzi kolajami. „Záchranári, ktorí m udalosť oznámili na tiesňovej linke v piatok o 22.04, na mieste stabilizovali základné životné funkcie dieťaťa, ošetrili ho a transportovali najskôr na Kliniku popálenín a rekonštruktívnej chirurgie v Bratislavskom Ružinove. Sekundárne bol chlapec v kritickom stave transportovaný do Detskej fakult-

nej nemocnice s poliklinikou na Kramároch, na Oddelenie anesteziológie a intenzívnej medicíny," uviedol pre agentúru Hirjak.

(ra)

SPROSTREDKOVALI SKÚSENOSTI Z ARCHITEKTONICKEJ SÚŤAŽE

V Piešťanoch sa v mestskej knižnici uskutočnila konferencia Vízie pre Piešťany. Jej cieľom bolo združiť na jednej pôde široké spektrum tých, ktorí ovplyvňujú komunálnu politiku nielen v rámci regiónu. Organizátori pozvali zástupcov obcí a miest, ale aj občianskych aktivistov, ktorí sa so svojimi skúsenosťami podelili s audi-tóriom. Vzájomne sa informovali o úspešných projektoch spolupráce a získali nové inšpirácie. Leopoldov bol jednou z inšpirácií na tému, ako môže menšie mesto postupovať pri príprave a realizácii rôznych projektov. Hovorilo sa o architektonickej súťaži na nový mestský úrad.

Jedným z prednášajúcich bol bývalý primátor Milan Gavorník. Vo svojom príspevku priblížil proces organizácie architektonickej súťaže na dostavbu mestského úradu. V spolupráci s architektonickým ateliérom 2021, ktorého členom je aj Leopoldovec Ondrej Marko, sa podarilo pripraviť architektonickú súťaž na primeranej úrovni. Pripomenul, že do verejnej architektonickej súťaže sa prihlásilo 52 kolektívov. V procese hodnotenia odbornou porotou bolo vybraných 5 finálnych návrhov a z nich vzišiel víťazný od prešovského ateliéru Zerozero. Architekti sa rozhodli nezbúrať historickú budovu úradu. Umiestnili do nej knižnicu a zároveň navrhli novú radnicu, ktorá s pôvodnou spoluplytvára nové verejné priestranstvo. Hoci sa bývalému primátorovi víťazný návrh veľmi nezapáčil, rešpektoval názor odborníkov. Špecialisti na mestskú architektúru sa podľa neho zhodujú v tom, že vzhľad sídiel by mali riešiť

odborníci a nie verejnosť. Napokon aj obyvatelia najvyššie ocenili práve víťazný návrh. Podľa neho sa v budúcnosti súčasná budova mestského úradu zrekonštruuje a v jej priestoroch bude knižnica. Za touto budovou vznikne nová dvojpodlažná moderná budova, ktorá bude poskytovať primerané priestory pre prácu i reprezentáciu mesta. Predpokladá sa, že týmto smerom bude postupovať aj nové vedenie mesta.

V západnej Európe je samozrejmé, že na nové verejné inštitúcie, budované z verejných peňazí, sa vyhlasujú architektonické súťaže. Naopak, na Slovensku je takýto typ investícií aj súťaží výnimočný. Aj preto sa do tej leopoldovskej zapojil rekordný počet účastníkov. Celý proces od vyhlásenia súťaže do vyhodnotenia trval päť mesiacov. Podrobná informácia o priebehu súťaže inšpirovala na konferencii prítomných, najmä tých z menších miest. Verejné anonymné architektonické súťaže sa totiž len pomaly stávajú súčasťou zadaní na riešenie verejných priestorov. Nie celkom sa účastníci stretnutia zhodli na tom, že verejnosť bola do procesu vtiahnutá až v záverečnej fáze. Viacerí uprednostňovali názor, že by sa to očakávalo skôr pred zadaním riešenia. Isto je však pre Mestečanov česť, že sú inšpiráciou nielen pre renomované okresné mesto, ale aj pre iné samosprávy.

Iveta Pospíšilová

FAŠIANGOVÝ KARNEVAL

Piatok trinásteho februára nebol pre žiakov našej školy vôbec nešťastný. Práve naopak. Doobeda mali siedmaci projektový deň Fašiangy – Turíce a chodili vinšovať spevom a tancom do všetkých tried. Popoludní s programom vystúpili aj na karnevale, ktorý organizačne zabezpečovali ôsmaci. Mali čo robiť, veď to bolo vyše sto masiek. Ceny pre najkrajšie kúpila Rada rodičov pri ZŠ Leopoldov a vedenie mesta zabezpečilo pre každú masku drobnú učebnú pomôcku. O občerstvenie sa postarali pani kuchárky super šíškami.

(zš)

Okresný súd v Trnave sa obrátil na mesto Leopoldov so žiadosťou o zverejnenie nasledujúcich vyhlášok na úradnej tabuli mesta a v mestskom časopise.

č. k. 18P/53/2014-32
2114217738

VYHLÁŠKA

Okresný súd Trnava v právnej veci **vyhlásenia Márie Kormanovej, rodenej Szrdos, narodenej 28.11.1886**, naposledy bytom Mestečko č. 8, Leopoldov, **za mŕtvu**, zastúpenej opatrovníkom Mgr. Silviou Cibulovou, zamestnankyňou Okresného súdu Piešťany, o návrhu navrhovateľky v 1. rade Márie Babulicovej, rodenej Srdošovej, nar. 24.03.1933, Hurbanova 203/8, Leopoldov, v 2. rade Heleny Slávikovej, rodenej Srdošovej, nar. 28.09.1931, Vajnorská 1351/30, Bratislava, obe zastúpené: Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Nám. SNP 3, 917 01 Trnava, za účasti Okresnej prokuratúry Trnava, v súlade s ustanovením § 196 O. s. p.

v y z ť v a

Máriu Kormanovú, rodenú Szrdos, narodenú 28.11.1886, aby sa do jedného roka od uverejnenia tejto vyhlášky, teda do 08.01.2016, prihlásila na Okresnom súde Trnava alebo u opatrovníka Mgr. Silvie Cibulovej, zamestnankyne Okresného súdu Piešťany a každého, kto má o nezvestnej vedomosť, aby podal v tej istej lehote správu súdu, opatrovníkovi alebo navrhovateľovi.

Ak sa nezvestná do jedného roka od uverejnenia tejto vyhlášky, teda najneskôr do 08.01.2016, neprihlási, alebo ak nedôjde v stanovenej lehote správa o tom, že je nažive, súd rozhodne o vyhlásení nezvestnej za mŕtvu.

Podstatné okolnosti prípadu:

Dňa 27.06.2014 bol tunajšiemu súdu doručený návrh navrhovateliek na vyhlásenie za mŕtvu Máriu Kormanovú, rodenú Szrdos, narodenú 28.11.1886, ktorá je sestrou ich otca, t.j. navrhovateľky sú jej netere. Mária Kormanová emigrovala v presne neurčenom čase v rokoch 1920-1925 do USA. Navrhovateľkám nie je známe jej posledné miesto pobytu v zahraničí ani dátum jej úmrtia a nemajú informácia ani o možných potomkoch. Vzhľadom na dátum jej narodenia možno dôvodne predpokladať, že Mária Kormanová je toho času po smrti, nakoľko k dnešnému dňu by mala viac ako 126 rokov. Svoj právny záujem navrhovateľky odôvodnili tým, že sú zákonnými dedičkami po Márii Kormanovej a doposiaľ neprebehlo dedičské konanie, pričom Mária Kormanová je spoluvlastníčkou viacerých nehnuteľností, ktorých spoluvlastníčkami sú aj navrhovateľky.

Okresný súd Trnava vydal dňa 25.11.2014 uznesenie č. k. 18P/53/2014-31, ktorým bola Mgr. Silvia Cibulová, zamestnankyňa Okresného súdu Piešťany, ustanovená za opatrovníka nezvestnej v tomto konaní.

V Trnave dňa 08.01.2015

Mgr. Monika Vozárová
vyššia súdna úradníčka
vyvesené dňa: 15.1.2015
zvesené dňa:

La správnosť vyhotovenia

VYHLÁŠKA

Okresný súd Trnava v právnej veci **vyhlásenia Julianny Mrvíkovej**, rodenej Szrdoš, narodenej 19.06.1891, naposledy bytom Mestečko č. 8, Leopoldov, **za mŕtvu**, zastúpenej opatrovníkom Mgr. Silviou Cibulovou, zamestnankyňou Okresného súdu Piešťany, o návrhu navrhovateľky v 1. rade Márie Babulicovej, rodenej Srdošovej, nar. 24.03.1933, Hurbanova 203/8, Leopoldov, v 2. rade Heleny Slávikovej, rodenej Srdošovej, nar. 28.09.1931, Vajnorská 1351/30, Bratislava, obe zastúpené: Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Nám. SNP 3, 917 01 Trnava, za účasti Okresnej prokuratúry Trnava, v súlade s ustanovením § 196 O. s. p.

v y z ý v a

Juliannu Mrvíkovú, rodenú Szrdoš, narodenú 19.06.1891, aby sa do jedného roka od uverejnenia tejto vyhlášky, teda do 08.01.2016, prihlásila na Okresnom súde Trnava alebo u opatrovníka Mgr. Silvie Cibulovej, zamestnankyne Okresného súdu Piešťany a každého, kto má o nezvestnej vedomosť, aby podal v tej istej lehote správu súdu, opatrovníkovi alebo navrhovateľovi.

Ak sa nezvestná do jedného roka od uverejnenia tejto vyhlášky, teda najneskôr do 08.01.2016, neprihlási, alebo ak nedôjde v stanovenej lehote správa o tom, že je nažive, súd rozhodne o vyhlásení nezvestnej za mŕtvu.

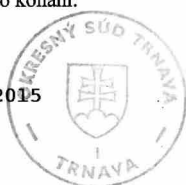
Podstatné okolnosti prípadu:

Dňa 27.06.2014 bol tunajšiemu súdu doručený návrh navrhovateľiek na vyhlásenie za mŕtvu Juliannu Mrvíkovú, rodenú Szrdoš, narodenú 19.06.1891, ktorá je sestrou ich otca, t.j. navrhovateľky sú jej netere. Julianna Mrvíková emigrovala v presne neurčenom čase v rokoch 1920-1925 do USA. Navrhovateľkám nie je známe jej posledné miesto pobytu v zahraničí ani dátum jej úmrtia a nemajú informácia ani o možných potomkoch. Vzhľadom na dátum jej narodenia možno dôvodne predpokladať, že Julianna Mrvíková je toho času po smrti, nakoľko k dnešnému dňu by mala viac ako 123 rokov. Svoj právny záujem navrhovateľky odôvodnili tým, že sú zákonnými dedičkami po Julianne Mrvíkovej a doposiaľ neprebehlo dedičské konanie, pričom Julianna Mrvíková je spoluvlastníčkou viacerých nehnuteľností, ktorých spoluvlastníkmi sú aj navrhovateľky.

Okresný súd Trnava vydal dňa 25.11.2014 uznesenie č. k. 18P/54/2014-28, ktorým bola Mgr. Silvia Cibulová, zamestnankyňa Okresného súdu Piešťany, ustanovená za opatrovníka nezvestnej v tomto konaní.

V Trnave dňa 08.01.2015

Vyvesené dňa: 15.1.2015
Zvesené dňa:

Mgr. Monika Vozárová
vyššia súdna úradníčka

VYHLÁŠKA

Okresný súd Trnava, v právnej veci **vyhlásenia Karola Srdoša**, nar. 22.01.1901 v Leopoldove, zast. opatrovníčkou Máriou Bunčekovou, rod. Babulicovou, nar. 16.6.1972, bytom Janka Kráľa 122, Hlohovec – Šulekovo, **za mŕtveho**, o návrhu Márie Babulicovej, rod. Srdošovej, nar. 24.3.1933, bytom Hurbanova 203/8, Leopoldov, a Heleny Slávikovej, rod. Srdošovej, nar. 28.9.1931, bytom Vajnorská 1351/30, Bratislava, obe zastúpené spoločnosťou Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., IČO: 36 857 548, so sídlom Nám. SNP 3, Trnava, v súlade s ustanovením § 196 O. s. p.

v y z ý v a

Karola Srdoša, nar. 22.01.1901, aby sa do jedného roka od uverejnenia tejto vyhlášky, teda do 18.12.2015, prihlásil na Okresnom súde Trnava alebo u opatrovníčky Márie Bunčekovej, rod. Babulicovej, nar. 16.6.1972, bytom Janka Kráľa 122, Hlohovec – Šulekovo, a každého, kto má o nezvestnom vedomosť, aby podal v tej istej lehote správu súdu, opatrovníčke alebo navrhovateľkám.

Ak sa nezvestný do jedného roka od uverejnenia tejto vyhlášky, teda najneskôr do 18.12.2015, neprihlási, alebo ak nedôjde v stanovenej lehote správa o tom, že je nažive, súd rozhodne o vyhlásení nezvestného za mŕtveho.

Podstatné okolnosti prípadu:

Dňa 27. 6. 2014 bol tunajšiemu súdu doručený návrh Márie Babulicovej, rod. Srdošovej, nar. 24.3.1933, bytom Hurbanova 203/8, Leopoldov, a Heleny Slávikovej, rod. Srdošovej, nar. 28.9.1931, bytom Vajnorská 1351/30, Bratislava, o vyhlásenie za mŕtveho - Karola Srdoša, nar. 22.01.1901, ktorý je bratom otca navrhovateľiek. V prvej polovici dvadsiatych rokov minulého storočia odišiel do Argentíny, od smrti jeho matky v roku 1952 sa nikomu neohlásil, nikto nemá vedomosť či žije. Navrhovateľky nemajú vedomosť o adrese, na ktorej žil v Argentíne. Svoj právny záujem odôvodnili tým, že nie je možné vykonať usporiadanie majetkových vzťahov v rodine.

Okresný súd Trnava vydal dňa 23.09.2014 uznesenie, č. k. 37P/46/2014-25, ktorým bola Mária Bunčková, rod. Babulicová, nar. 16.6.1972, bytom Janka Kráľa 122, Hlohovec – Šulekovo, praneť Karola Srdoša ustanovená za opatrovníčku nezvestného v tomto konaní.

V Trnave dňa 18.12.2014

Mgr. Matej Kačurek
vyšší súdny úradník

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Erika Ottingerová

Vyvesené dňa: 07.01.2015

Zvesené dňa :

O pohár primátorky

Leopoldovskí nohejbalisti pripravili v sobotu 24. januára v poradí už piaty ročník Trojkráľového turnaja v nohejbale o pohár primátorky mesta Leopoldov. Turnaj sa začal o pol desiatej doobeda v mestskej nafukovacej športovej hale a otvorila ho primátorka Terézia Kavuliaková. Súťažili v ňom najmenej trojčlenné družstvá podľa pravidiel SNA na dva dopydy. Do turnaja sa prihlásilo šesť družstiev a po pekných zápasoch sa víťazom stalo družstvo II. ZŠ Hlohovec (Šándor, Ottinger, Regner) na 2. mieste sa umiestnili Invalidi Hlohovec (Ottinger, Kňazovický, Mišák, Sopúch) a bonz zostal v Leopoldove vďaka mužstvu Funny boys Leopoldov (Stanislav Enderle, Ján Spišiak, Dezider Ottinger, Miloš Jančár). Aj štvrté miesto obsadili domáci, resp. družstvo 3 nohy Leopoldov (Róbert Gergič, Martin Tittel, Martin Nosál) a predsa len sa tak šampiónom Leopoldova stalo družstvo Funny boys. Ceny najlepším odovzdala na záver turnaja primátorka mesta T. Kavuliaková.

(jh, mj; foto: Miloš Jančár)

Mesto Leopoldov reprezentuje v súčasnosti najviac stolnotenisových družstiev

Michal Šantavý na celoslovenskej bodovačke v Topoľčanoch (vpravo)

Mestský stolnotenisový klub (MSTK) Leopoldov má v prebiehajúcej sezónne 2014/2015 zastúpenie v troch krajských a v dvoch oblastných ligách. Celkovo reprezentuje mesto päť mužských a jedno žiacke družstvo, čo je najväčší počet tímov v novodobej histórii leopoldovského stolného tenisu. Po skončenej jesennej časti sa zatiaľ tímom MSTK Leopoldov darí.

Leopoldov má zastúpenie najvyššej krajskej stolnotenisovej súťaži

MSTK Leopoldov A obsadil po jesennej časti 2. ligy Trnavského kraja druhé miesto za súverenným celkom súťaže, ktorým sú Vydrany B. Existuje len teoretická šanca dobehnúť manko 8 bodov, no nováčik z Leopoldova patrí k aspirantom na konečné umiestnenie v prvej trojke. Tím MSTK ešte nikdy v minulosti nepatril medzi krajskú stolnotenisovú „smotánku.“ Členovia oddielu pred aktuálnou sezónou nepredpokladali možnosť bojovať za zeleným stolom o postup do 1. ligy - západ.

Tabuľka súťaže po 11. kole (jesenná časť)

	Mužstvo	Z	V	R	P	Sety	Zápasy	Body
1	Vydrany B	11	10	0	1	463:281	134:64	41
2	Leopoldov A	11	7	1	3	450:322	124:74	33
3	Veľké Úľany A	11	7	1	3	372:366	102:96	33
4	Gabčíkovo A	11	7	1	3	404:314	116:82	33
5	Galanta C	11	6	1	4	379:382	100:98	30
6	Trhová Hradská A	11	6	0	5	375:372	102:96	29
7	Sládkovičovo A	11	5	1	5	381:370	97:101	27
8	Trnava-H. Orešany B	11	4	2	5	319:425	84:114	25
9	Skalica A	11	3	2	6	377:400	94:104	22
10	Špačince A	11	2	3	6	338:423	81:117	20
11	Veľká Mača A	11	2	0	9	355:436	81:117	17
12	Piešťany A	11	1	0	10	316:438	73:125	14

Tabuľka 2. ligy Trnavského kraja

Druhým mužským zástupcom o jednu ligu nižšie je leopoldovské B-éčko. Tím MSTK Leopoldov B okupuje v 3. lige piate miesto, čo je pohodlné umiestnenie bez rizika bojov o záchranu. V základnej zostave dostávajú pravidelne priestor dvaja bývalí žiaci reprezentanti MSTK Matej Zlámala a Michal Šantavý. Pre oboch hráčov je účasť v lige praktickou stolnotenisovou školou. Chlapci potrebujú získavať skúsenosti zo zápasov, aby mohli v budúcnosti ešte viac napredovať a zlepšovať sa.

Tabuľka súťaže po 11. kole (jesenná časť)

	Mužstvo	Z	V	R	P	Sety	Zápasy	Body
1	Dobrá Voda A	11	9	1	1	477:236	144:54	39
2	Rehožník A	11	8	1	2	444:290	130:68	36
3	Kúty A	11	8	1	2	455:261	138:60	36
4	Holíč C	11	6	3	2	421:321	117:81	32
5	Leopoldov B	11	7	0	4	370:370	98:100	32
6	Veľké Úľany B	11	6	1	4	391:370	102:96	30
7	Piešťany B	11	5	1	5	366:388	93:105	27
8	Trnava-H. Orešany C	11	4	3	4	394:390	104:94	26
9	Hlohovec A	11	3	2	6	351:411	83:115	22
10	Sládkovičovo B	11	2	0	9	253:491	59:139	17
11	Zavar A	11	0	2	9	271:478	58:140	13
12	Majcichov A	11	0	1	10	284:471	62:136	12

Tabuľka 3. ligy Trnavského kraja

Počas budúcej sezóny by sa mala hrať znova v Leopoldove najvyššia oblastná liga. Tímu MSTK Leopoldov C patrí v druhej najvyššej lige trnavskej oblasti (6. lige) prvá priečka, ktorá zaručuje priamy postup do najvyššej oblastnej súťaže. Leopoldovské C-éčko nestratilo ani jeden bod a je ako jediné mužstvo súťaže po jesennej časti bez prehry. Druhé Jaslovské Bohunice B strácajú dvojciferných 11 bodov na lídra z Leopoldova. Súčasťou ligy je aj ďalší celok MSTK. Leopoldovské D-éčko je nováčikom súťaže a patrí mu po prvej časti sezóny piate miesto. Jeho lídrom je už vyššie spomínaný Michal Šantavý, ktorý má viac ako 80-percentnú úspešnosť vyhraných zápasov. Jadro tímu tvoria ďalší dvaja mladí odchovanci leopoldovského stolného tenisu: Matúš Šantavý a Kristián Varga. K úspechom vekovo najmladšieho tímu MSTK v mužských súťažiach patrí tesná výhra 10:8 nad aktuálne druhým tímom súťaže – Jaslovské Bohunice B.

Tabuľka súťaže po 11. kole (jesenná časť)

	Mužstvo	Z	V	R	P	Sety	Zápasy	Body
1	Leopoldov C	11	11	0	0	517:242	159:39	44
2	Jaslovské Bohunice B	11	7	1	3	426:347	111:87	33
3	Špačince C	11	6	3	2	413:332	113:85	32
4	Dobrá Voda B	11	6	2	3	409:339	111:87	31
5	Leopoldov D	11	5	3	3	426:379	114:84	29
6	KST Hlohovec B	11	5	2	4	367:415	92:106	28
7	Suchá A	11	5	0	6	397:385	98:100	26
8	Trakovice A	11	5	0	6	381:415	94:104	26
9	Vrbové B	11	3	2	6	329:432	83:115	22
10	Dlhá A	11	2	2	7	315:442	72:126	19
11	Kočín-Lančár A	11	2	1	8	325:450	70:128	18
12	Trebatice A	11	0	2	9	313:440	71:127	13

Tabuľka 6. ligy Trnavskej oblasti

Posledným zástupcom je v mužských súťažiach tím Leopoldov E. I keď hráči MSTK hrajú najnižšiu oblastnú súťaž (8. ligu), vôbec nepatria ku najhorším tímom. Po jesennej časti majú stále na svojich raketách boj o druhú postupovú priečku. Aktuálne strácajú na druhý tím súťaže, Chtelnicu, iba 4 body. Stabilnými oporami tímu sú mladí hráči Jakub Kriška a Kristián Vida. Obaja majú priemer 3 body/výfазstvá na každý odohraný zápas.

Tabuľka súťaže po 12. kole (jesenná časť)

	Mužstvo	Z	V	R	P	Sety	Zápasy	Body
1	Jaslovské Bohunice C	12	12	0	0	501:308	149:67	48
2	Chtelnica A	12	9	2	1	499:296	145:71	41
3	Leopoldov E	12	7	4	1	474:325	134:82	37
4	Zeleneč B	12	7	3	2	494:304	142:74	36
5	Častá A	12	6	3	3	406:389	111:105	33
6	Bojničky A	12	6	2	4	436:382	118:98	32
7	Malženice C	12	6	1	5	432:386	118:98	31
8	Piešťany E	12	4	2	6	371:441	96:120	26
9	Nižná A	12	4	2	6	417:384	110:106	26
10	Zeleneč C	12	2	1	9	272:508	64:152	19
11	Trakovice C	12	2	1	9	303:490	70:146	19
12	Veselé B	12	1	1	10	299:462	81:135	16
13	Jaslovské Bohunice D	12	1	0	11	265:494	66:150	15

Tabuľka 8. ligy Trnavskej oblasti

Mladí hráči MSTK nebudú v klube iba v úlohe náhradníkov

Vedenie MSTK Leopoldov sa od začiatku svojho vzniku snaží dlhodobo pracovať s deťmi nielen z Leopoldova, ale aj z okolitých obcí. Pre zachovanie stolného tenisu v Leopoldove je nutné stavať na výchovu ďalších nových hráčov, ktorí budú naďalej úspešne reprezentovať mesto v stolnotenisových súťažiach – oblastných, krajských a tak tiež celoslovenských. Za posledné dva roky sú mladí reprezentanti MSTK najlepším mládežníckym oddielom v okrese Hlohovec. Dôkazom je druhá priečka za tímom TTC

Majcichov A v najvyššej krajskej lige (1. liga). Chlapci ešte môžu zabojovať o postup medzi najlepších 8 tímov z celého Slovenska. Od postupového prvého miesta ich delia 4 body, čo je len jeden vyhraný zápas. Oporami tímu sú skúsení mladí hráči Matúš Šantavý a Kristián Vida. Obaja majú približne 90-percentnú úspešnosť vyhraných zápasov. Členmi družstva sú aj Jakub Kriška, Viktor Čech a Tibor Ďurák.

Tabuľka súťaže po 7. kole (jesenná časť)

	Mužstvo	Z	V	R	P	Sety	Zápasy	Body
1	Majcichov A	8	7	1	0	180:99	53:27	30
2	Leopoldov A	7	6	1	0	173:66	54:16	26
3	Galanta A	7	3	1	3	120:126	34:36	17
4	Viktória Trnava A	7	3	0	4	123:120	36:34	16
5	Skalica A	7	3	0	4	115:133	32:38	16
6	Kúty A	7	2	2	3	104:138	30:40	15
7	Majcichov B	8	1	1	6	98:173	28:52	12
8	Jaslovské Bohunice A	7	0	2	5	93:151	23:47	9

Tabuľka 1. žiacka liga – Trnavský kraj

V kategórii najmladších žiakov má klub troch zástupcov: Anton Karaba, Anka Karabová, Adam Blaško. Najviac hráčov má leopoldovský stolný tenis v kategórii mladších žiakov. Sú nimi Jakub Kriška, Viktor Čech, Tibor Ďurák, Dominik Kotian a Viliam Vachan. Žiacku kategóriu uzatvárajú dvaja starší žiaci – Matúš Šantavý a Vida Kristián. Poslednými mládežníckymi reprezentantmi sú traja dorastenci, a to Michal Šantavý, Matej Zlamála a Kristián Varga. Mladí hráči MSTK Leopoldov sa pravidelne zúčastňujú na krajských a celoslovenských bodovacích turnajoch a najmä v spojených krajských (BA-TT) bodovacích turnajoch dosahujú výborné výsledky.

Prípravil Peter Luha.

Výpisy a odpisy už aj na pošte

Dakedy sa dali výpisy z registra trestov vybrať len osobne v Trnave. Dnes už je možnosť viacero a Slovenská pošta prednedávnom zverejnila informáciu, že na 300 pobočkách ponúka občanom službu Výpis z registra trestov/Odpis registra trestov. Na počkanie je táto služba dostupná aj na pošte v Leopoldove. Prvé vyhotovenie občana stojí 6 eur, ďalšie vyhotovenia na základe jednej žiadosti dve eurá. Bližšie informácie poskytne občanom pracovníčky pošty.

(r)

VČERA, DNES A ZAJTRA (6)

Sneží...

Veľké vlhké vločky konečne dopadajú na zem a trblietu sa ako rozžiarené očká detí, ktoré dychtivo očakávajú zimu s jej nádielkou radovánok a predzvestou Vianoc. Bolo to tak pred mnohými rokmi a je to tak aj teraz. Je pravda, že pravidlo o Martinovi na bielom koni už akosi neplatí. Možno klimatické zmeny spôsobili, že žiaci na školách už v novembri spontánne nespievajú *...padá sniežik bielučký na polia i na lúčky, vtáčik malý, kdeže si...*, pieseň vyjadrujúcu radosť z nastávajúceho príchodu sviatkov, ale aj účasť ľudského druhu na neľahkej existencii živočíchov, ktorí nás neopúšťajú ani v krutých zimných podmienkach. Spomínam si, že keď nás prekvapil prvý sneh cez vyučovanie, bola to nádherná atmosféra, ktorej sme podľahli všetci aj s našimi učiteľmi. To bol ten naozajstný signál k radostnému očakávaniu zimného šantenia, Vianoc, prázdnin a pre kresťanov aj príchod malého Jezuliatka. Chumelica, samozrejme, prinášala aj kopu prozaických problémov, ale my deti sme ich nevníмали. Najmä na začiatku zimy sme aj v noci poctivo upratovali chodníky s doma vyrobenými zhrňiakmi a neďbali na mráz, ktorý štípal za nechťami. V našich dolniackych končinách sme sa náhlili vychutnať si tieto základné atribúty zimy, pretože zajtra sa už možno oteplí. Nastalo eldorádo aj na ulici a hokejky všakových tvarov a pôvodu stískali v rukách noví golonkovia, nedomanskí či dzurillovia – vtedajšie hokejové idoly. A ako by vyzeralo toto ročné obdobie bez typického symbolu – snehuliaka? Musím priznať, že ako malí sme si nepotrpeli na zvlášť veľké a prepracované snehové figúrky, pretože stavba si vyžadovala aj isté podmienky. Sneh nemohol byť sypký ani zmrznutý, a preto sme stavali nevelkých, narýchlo zbudovaných snehových džentl-

menov s uhľovými očami, ústami, gombíkmi a neodmysliteľným nosom z mrkvy. Šerbel na hlave, ruka v podobe starej metly a bolo hotovo. Dospelí sme.

Z detí sa stali rodičia, ale v mnohých, najmä početnejších rodinách detský duch ani u dospelých nikdy nevyhasol. Čo nám chýbalo ako deťom – sila aj mechanizácia – sme naplno využívali ako dospelí. A opäť sa nám ligotali oči, zachádzal mráz za nechty a keď to podmienky dovolili, tak sme sa s našimi deťmi, a najmä pre ne, vyšantili pri stavbe snehuliaka. Aj keď tohtoročná zima nedávala veľkú nádej na tradičnú stavbu, január predsa priniesol nádielku stavebného materiálu a tentoraz sa naše, už dospelé deti, pustili do tradičnej zimnej výzdoby okolia Gucmanovho pamätníka. Či to bolo okolie kanóna alebo symbolickej vrtule lietadla, naše snaženie vždy prilákalo okoloidúcich obzerajúcich rastúce dielo, ba často niektorých vyprovokovalo, aby priložili ruku k dielu. Všetci sme zrazu boli opäť deti...

Za dve dekády rokov vzniklo pár snehuliakov celkom úctyhodných rozmerov a s pribúdajúcimi rokmi sa menilo aj správanie okoloidúcich dospelých aj detí, bohužiaľ, k horšiemu. Kým v minulosti vydržali zavalití baculkovia zavše – podľa poveternostných podmienok až do jari, dnes už vydržia iba pár dní. Prečo? Akosi sme zbesneli. Zopár recesistov síce „vylepšovalo“ naše snaženie aj predtým – tu pribudli prsia, tu iný chúlolistivý orgán – ale to azda patrilo k zábave, na ktorú nikto nehromžil. Táto sezóna ma však prekvapila mimoriadnou agresivitou našich detí. Hrozné je, že to neboli pubertálne ročníky, kde by sa dali očakávať vandalské prejavy, ale deti prvého stupňa základnej školy. Zúrivé kopanie, sekanie a celková devastácia niečoho, čo bolo vytvorené aj pre ich radosť, nechala chladnými aj okolo postávajúce mamičky kočkujúce svoje ratolesti. Je to smutné, ale asi to napriek všetkému splnilo svoj účel – mali radosť až rozkoš, že mohli niečo, čo iní postavili, zničiť.

Dvakrát som dobrým slovom náš tradičný symbol zimy na pár hodín zachránil a požiadal „držiteľku rána“, ako mládež pomenúvali za socializmu, aby si postavila vlastného snehového panáka a potom ho podľa chuti rozsekala. Nuž ale o pár dní sa ani nemuselo oteplieť a dielo skazy bolo dokonané. Neviem, kam speje táto spoločnosť, ktorá sa vehementne snaží zachraňovať tradičnú rodinu aj nezmyselnými referendumami, rodinu, ktorá ale asi aj tak stráca svoju funkciu, pretože jej vizitka, ktorou deti nepochybne sú, neveští nič dobré.

...Neboj sa ty, vtáčatko, každé dobré dieťaťko postará sa o teba, dá ti zrna aj chleba...

Verím, že ich pár takých, čo by sa postarali, ešte zostalo, pretože aj z nás, aj z mamičiek, ktoré sa prizerali, ako deti ničili snehuliaka postaveného niekým iným, sa onedlho stanú starci a starenky, ktorí sa budú nápadne podobáť nebohým vtáčikom na konci so silami v treskúcej zime.

Vojtech Moravčík

Spartakiáda, množiny i strieľanie

Učiteľský chlebiček Eleny Pachovej mal mnohé podoby

S bývalou pani učiteľkou, Leopoldovčankou Elenou Pachovou sme sa stretli celkom náhodne, pri príprave knihy o neďalekých Horných Zeleniciach. Dlhو sme pátrali po informáciách o tamojšom notárovi Františkovi Mallom, ktorý sa zaslúžil o zveladenie tejto obce. A to dokonca tak, že patrila medzi ukážkové v celom regióne už v 30. rokoch minulého storočia vďaka dovtedy nevidaným betónovým chodníkom a celkom novou poschodovou budovou obecného domu. Potomkov Františka Mallého sme našli v Leopoldove. Dcére Elene obec Horné Zelenice odovzdala pamätný list ako podakovanie otcovi, ktorý snívá svoj večný sen na leopoldovskom cintoríne.

Stretnutie s Elenou Pachovou nebolo teda len o rozprávání príbehu rodiny notára Mallého, ktorá žila nielen v Leopoldove, ale aj v spomínaných Horných Zeleniciach, Trakoviciach a na ďalších miestach, ale aj o príbehu aktívnej učiteľky, ktorá svoju životnú energiu desaťročia odovzdávala najmladším žiakom na tunajšej základnej škole. Jedni z jej prvých leopoldovských žiakov sú dnes už sedemdesiatnici, tí najmladší zasa čerství štyridsiatnici a spolu s pani Pachovou uzavreli históriu vzdelávania v starej leopoldovskej škole oproti dnešného mestského úradu, ale aj éru tzv. dvojzmenného vyučovania.

Od ručných prác k najmenším žiakom

„Narodila som sa v starom notárskom dome v Horných Zeleniciach. Vždy som túžila byť učiteľka a učiť ručné a domáce práce. Po skončení gymnázia v Hlohovci som hľadala možnosti, kde sa tento odbor študuje, teda špeciálne domáce náuky. Bolo to v Bratislave na Pedagogickej fakulte. Ročník sa otváral vždy raz za dva roky a bol súčasťou štúdia pre učiteľky prvého stupňa,“ hovorí Elena Pachová a už otvára fotoalbum, aby nám všetko detailnejšie priblížila. *„Doba bola iná a boli to predmety, ktoré potrebovali dobre ovládať vtedajšie gazdinky – varenie, šitie, strihy, domáce práce. Po absolvovaní tejto školy som mohla učiť na mešťianke. Ja už som mala učiteľské skúsenosti z mešťianky v Šulekove, kde som ešte pred školou tri roky učila.“*

Napokon ale nový režim domáce náuky vylúčil z predmetov, ktoré sa učili na základnej škole. Našťastie mala Elena Pachová kvalifikáciu na prvý stupeň, teda mohla učiť žiakov v prvom až piatom ročníku. A tak nastúpila do leopoldovskej základnej školy. *„Tam sa práve uvoľňovali nejaké miesta v súvislosti s reorganizáciou školstva. Učila som na našej škole od roku 1954 až do odchodu do dôchodku v roku 1982, a to už som dva roky nadsluhovala,“* hovorí pani učiteľka Pachová, ktorá v čase nástupu do nového pôsobiska sa sem zároveň aj prisťahovala a o rok na to sa im s manželom tu aj narodila dcéra Mária. Bývali vtedy v prenájme, no už v roku 1958 si v Leopoldove postavili dom, kde bývajú podnes.

Učiteľka s flintou a výstrojom

Práve v základnej škole sa jej práca veľmi pozdávala. Aj keď začínala učiť štvrtákov a piatakov, postupne si vyskúšala prácu s deťmi všetkých ročníkov prvého stupňa. Najviac si obľúbila prácu s prvákmi. Pri najmladších školákoch, ktorých s veľkou trpezlivosťou i láskou privykala na osobitosti školského vyučovania a učila ich prvé písmená a prvé ťahy atramentovým

perom, zotrvala napokon dlhé roky. „K týmto deťom som si vytvorila vzťah a v učení som sa potom doslova vyžívala. Rada som pracovala s názornými pomôckami, pretože pre deti boli zaujímavé a dokázali udržať ich pozornosť. Vtedy bolo mnoho noviniek v procese vyučovania. Zavádzali sa rôzne nové učebné pomôcky. Preto sme chodili na metodické inštruktáže a potom sme tieto skúsenosti odovzdávali ďalej v okrskoch, napríklad tu v Leopoldove a v Červeníku.“ Dnes si s úsmevom spomína, na čo všetko sa ako mladá učiteľka nechala staršími kolegami nahovoriť. Napríklad na cvičenie na spartakiádach. „Samozrejme, mala som veľmi rada aj telesnú výchovu, čiže nebol to pre mňa žiaden problém. Išla som do Trnavy, kde nás všetko naučili, a potom som to všetko zasa ja odovzdávala v našich okrskoch. Nech sú názory na spartakiádu rôzne, pre deti to bolo zaujímavé a aj vzácné, pretože to bol cieľavedomý nácvik na veľké vystúpenie.“ Doba prinášala aj iné zvláštnosti. Ako učiteľka mala možnosť skúsiť byť aj vojačkou. Dnes už na to spomína s úsmevom, no vtedy sa veru nesmiala, keď ju cez školské prázdniny zo školy poslali až kdesi do Partizánskeho na výcvik. A tak išla na školenie brannej výchovy. „Najprv nám prednášali teóriu ako vojakom o buzolách či balistických krivkách a všakovakých iných veciach. Po teórii nasledovala prax... a napokon sme išli teda do terénu. Skákali sme cez prekážky a absolvovali všetko, čo je súčasťou brannej výchovy. Dostali sme sa až na strelnicu a mali sme strieľať s ostrými nábojmi. Prvýkrát v živote som mala v ruke malorážku. Reku, keď už som tu, tak to vyskúšam, veď prinajhoršom netrafím. Našťastie, bol pri mne veľmi dobrý inštruktor, čo mi hovoril, ako mám pri streľbe dýchať, aké má byť postavenie tela, či kam sa mám pozerat. Keď videl, že neviem dobre, čo mám robiť, tak mi všetko do detailov vysvetlil. A predstavte si, zasiahla som presne stred. A to dokonca toľkokrát, že som vystrelala viac bodov ako ten major, čo to tam všetko viedol (smiech). Rovnako sa usmieval aj ten náš veliteľ, keď mi odovzdával cenu. Ten prestrelený terč mám odložený dodnes,“ hovorí Elena Pachová, ktorej toto školenie dalo aj dobrú kondíciu.

Strastiplná cesta študentky kreslenia

Aj v školstve prišli časy, keď museli mať všetci učitelia povinne vysokoškolské vzdelanie. Aj Elena Pachová premýšľala, ktorý odbor by si mohla vybrať. Bola zručná, vedela už na gymnáziu pekne kresliť. Tam ju aj učiteľ kreslenia nahováral, aby sa dala na cestu grafickej školy. No odvtedy už niekoľko rokov ubehlo, starala sa o deti, rodičov i manžela, tak chcela nájsť niečo, čo by poľahky absolvovala. Napokon sa rozhodla pre výtvarnú akadémiu v Bratislave. Považovala to za najschodnejšiu cestu ako splniť povinnosť absolvovať vysokú školu. Takto premýšľali aj viacerí jej kolegovia, ktorých stretla na prvej skúšobnej hodine.

„V ateliéri nám dali bustu nejakého rímskeho vojaka. My sme mali stojany s kartónmi a mali sme ho nakresliť uhlíkom. Bola to pre mňa celkom nová situácia, takýto profil som ešte nekreslila. Krútili sme nosmi. Niektorí si ho primeriavali ceruzkou, hľadali proporcie, tak som to aj ja tak skúsila. Reku som potom obišla triedu a videla nakreslených všelijakých potkanov a potvory, až som rukami zalamovala. Nebola som jediná bezradná v tej triede,“ usmieva sa. Na ďalšej hodine im však priviedli živé modely – starcov, starenky. A na ďalšej dokonca nahú ženu na akt. „Veľmi som sa smiala, akí boli tí moji kolegovia prefíkaní a hľadali rozmery tak, že sa priam dotýkali tohto exkluzívneho modelu. Krútila som hlavou, čo musí taká obyčajná učiteľka preskakať. Aj som sa potom, keď som prišla domov, nahlas nad tým zamýšľala. Čo bude zajtra? Keď dnes priviedli modelku, azda nebudeme zajtra kresliť nahého chlapa?“ Premýšľaniu i výtvarnej škole dal hneď koniec jej manžel, ktorý ju do školy už nepustil. A tak bolo po vysokej škole i povinnosti splniť úroveň vzdelania učiteľky. „Obrázky, ktoré som kreslila, však mám odložené dodnes. A keď môj vnuk Ondrej robil prijímacie skúšky na spomínanú školu, začínali rovnako rímskym vojakom. Vidím, že sa nároky nemenia.“

V divadle bola hlavne v zákulisí

Popri takýchto strastiplných skúsenostiach však pani učiteľka zažívala aj bežné a príjemné

roky pedagogicky na prvom stupni. Novinky vo vyučovaní brala vážne, a tak ich rada, aj keď neraz komplikovane zavádzala do vyučovacieho procesu. „Najviac mi dala zabráť množinová matematika a otvorené hodiny.“ Dáva jej zapravdu aj jeden z jej posledných žiakov: „Doteraz si pamätám meno Jiří Kabele. Nie pre jeho neobvyklé meno, ale preto, že v učebniciach matematiky zavádzal množiny a pani učiteľka Pachová mala čo robiť, aby nás na ne privykla.“ Popritom učila aj v rôznych krúžkoch mimoškolskej činnosti, pôsobila v krúžku

Medová rozprávka 1963

ručných prác, no najviac ju bavilo spolupracovať s niektorými kolegyni na príprave divadelných predstavení či akýchsi besiedok, ktoré ešte na začiatku 80. rokov navštevovali aj rodičia. „Nebolo to len začať s deťmi skúšať, ale spolu s nimi sme pripravovali aj masky, kostýmy, scénu. To všetko som veľmi rada robila, a napríklad aj výzdobu. Boli sme taká veľmi dobrá patria s mojimi kolegyni Betkou Zavadilovou a Milkou Adamko-vičovou. Takto vzniklo viacero zaujímavých predstavení.“ V roku 1963 napríklad pripravili Medovú rozprávku a v roku 1970 s veľkým úspechom uviedli predstavenie Čin-čin.

Aj manžel Eleny Pachovej mal vzťah k divadlu, aj keď nebol učiteľ. Najstarší Mestečania si dobre spomínajú, že patril ku generácii, ktorá ešte v povojnovom období pripravovala v niekdajšom Uzlovom klube železničiarov kabaretné predstavenia. Boli inšpirovaní Voskovcom a Werichom. Ivan Pach bol zamestnaný na Povereníctve zdravotníctva, čo bol starší názov pre ministerstvo, neskôr pracoval v trnavskej nemocnici, no hlavne bol zaneprázaným hercom a režisérom. Pre Elenu Pachovú však jeho aktivity boli skôr na príťaž, pretože pri všetkom musela, hoci rada, pomáhať. Ako dnes spomína, po príchode televízie im začali ochotníci nemej chodiť na skúšky, ľudia si postupne čoraz viac obľúbili toto nové médium, a tak pomaly upadalo aj mestecké divadelníctvo či populárne a takmer profesionálne zvládnuté kabarety. Ona však mala aktivít nadostať aj mimo školy. Veľmi rada piekla a bola povestná tým, že vymýšľala, čo všetko sa dá upiecť. Napríklad medovníkové domčeky, srdiečka či iné dobroty vypekala najmä po odchode do dôchodku. Vtedy bola aktívna ako mnohé leopoldovské ženy hlavne v zväze žien a na spoločné stretnutia v knižnici prinášala vždy nejaké sladké prekvapenie. A ako hovorí – dodnes, ak sa chce niekomu zavdačiť, prinesie škatuľu maľovaných medovníčkov. Obdarovaní jej neraz vravia, že sú také pekné a chutné, že je vidno, že ich robila s láskou. Presne s takou, akou počas dvadsiatich ôsmich rokov vychovávala celé generácie Leopoldovčanov.

Martin Jurčo, foto: autor a archív E. P.

Šachová partia pre zábavu i poučenie:

Biely: Ján Plachetka

Čierny: Lothar Zinn

Děčín 1973

1.Jf3 c5 2.b3 Jc6 3.Sb2 Jf6 4.e3 d5 5.Sb5 (Vznikla Nimcovičova indická obrana s obrátenými farbami a tempom naviac pre bieleho.) **5. - e6** (Lepšie bolo: 5. - Sd7 6.0-0 e6 7.Jc3 Sd6 8.- De2 a6 9.Sxc6 Sxc6 10.d4 cxd4 11.Jxd4 Sd7 12.e4 0-0 13.e5 Sc5 14.Vd1 Je8 s malou výhodou bieleho.) **6.Je5 Dc7 7.0-0 Sd6 8.Sxc6+ bxc6 9.f4! 0-0 10.Vf3 Jd7 11.Vh3** (11. - Jxe5

12.fxe5 Sxe5 13.Dh5! f5 14.Dxh7+ Kf7 15.Dh5+ Kg8 16.Sxe5 Dxe5 17.Jc3 d4 18.Ja4 Sa6 19.c4 dxc3 20.Jxc3 Vad8 21.Vd1 Df6 22.a3 Sd3 23.Ja4 c4 24.Jc5 cxb3 25.Jxd3 Vxd3 26.g4 fxg4? 27.Dh7+ so ziskom veže.) **11. - g6?** (11. - f6! 12.Jxd7 Dxd7 13.Dh5 g6 14.Dh4 e5 15.fxe5 fxe5 16.d3 Dc7 17.Vf3 Vxf3 18.gxf3 Sd7 19.Jc3 Vf8 20.Kf2 Se6 =; 11. - f5 12.Jxd7 Dxd7 13.d3 d4 14.Dh5 g6 15.Dh4 Dc7 16.exd4 cxd4 17.Sxd4 Sf4 18.Jc3 e5 19.Sc5 Vf7 20.Je2 Sd2 21.Vd1 Sa5 22.b4 Sb6 23.Vf3 Sxc5 24.bxc5 Vb8 25.Jc3 Da5 26.d4 Vb4 27.Je4 fxe4? 28.Vxf7 Kxf7 29.Dxh7+ atď., 27. - exd4 28.Jd6 Vf8 29.a3 Va4 30.Vh3 Dc7 31.Ve1 h5 32.Ve7 Db8 33.Dg3 Vf6 34.Ve8 Kg7 35.De1 Ve6 36.Dxe6 Sxe6 37.Vxb8 s výhrou bieleho; 11. - h6 12.Jxd7 Dxd7 13.Sxg7 Kxg7 14.Dg3+ Kf6 15.Dh4+ Kg6 16.Dxh6+ Kf5 17.Dh5+ Ke4 18.d3 mat.) **12.Dh5!** (12. - gxh5 13.Vg3+ Kh8 14.Jxf7 mat; 12. - Jf6 13.Jg4! Jxh5 14.Jh6 mat, 13. - gxh5 14.Jxf6+ Kg7 15.Je8+ Kh6 16.Sg7+ Kg6 17.Vg3+ Kf5 18.Vg5+ Ke4 19.Jc3 mat, 14. - Kh8 15.Vxh5 h6 16.Jxd5+ Kh7 17.Jxc7 Sxc7 18.Vxc5 s výhodou bieleho.) **a čierny sa vzdal.**

Ján Plachetka z Trnavy sa stal prvým slovenským šachovým veľmajstrom. Narodil sa 18. februára 1945 v Trenčíne. Úspešne sa zúčastnil viacerých šachových turnajov: delil sa o prvé miesto v Polanici - Zdrój (1975), Štrasburgu (1985); zvíťazil v Rzesówe (1972), Rim. Sobote (1975), Novom Sade (1976), Vinkovci (1977), Sofii a Trnave (1979), Metach (1986). Z majstrovstiev Československa má jednu striebornú (1992) a dve bronzové medaily (1973 a 1978); je dvojnásobným majstrom Slovenska (1975 a 1993). Na šachových olympiádach reprezentoval päťkrát Československo (1974, 1980, 1982, 1984, 1986) a dvakrát Slovensko (1994 a 2002). Spolu s V. Hortom, J. Ambrožom, V. Jansom, J. Smejkalom a L. Ftáčnikom bol členom družstva, ktoré na šachovej olympiáde r. 1982 na olympiáde v Luzerne skončilo na druhom mieste. Významne sa podieľal na zisku striebra, keď na mieste druhého náhradníka s výsledkom šesť bodov z ôsmich partii obsadil štvrté miesto. Titul medzinárodného majstra mu bol udelený r. 1973 a medzinárodného veľmajstra r. 1978. V sedemdesiatych rokoch minulého storočia dvanásť rokov pracoval v Košiciach vo VSŽ, kde aj hrával šach tri roky v extralige. Od r. 1982 hral za Lokomotívu Trnava. Na seniorských šampionátoch tiež dosiahol zaujímavé výsledky. Je aj úspešným šachovým trénerom. Jeho najznámejšou zverenkyňou bola Regína Pokorná. Obdivoval jej výdrž a cielavedomosť za šachovnicou. Často pôsobil ako kapitán alebo tréner reprezentačných družstiev žien alebo juniorov. V r. 1993/97 trénoval reprezentantov Tuniska. Odohral aj dva turnaje v *Šachovom vlaku*, ktorý býva každoročne na jeseň vypravovaný z Prahy. Je spoluautorom publikácie o šachových olympiádach *Šachové olympiády* (Šport, Bratislava 1984). Želáme mu k významnému životnému jubileu pevné zdravie a ešte veľa príjemných chvíľ prežitých za šachovnicou!

(GK)

Šachové okienko

K popredným slovenským šachovým skladateľom patrí aj autor štvorťazky na diagrame. **Štefan Sovík** (* 29. 12. 1944 v Maďarsku) je absolventom Pedagogickej fakulty v Nitre. Prvotinu mal uverejnenú v šachovej rubrike denníka Smena r. 1964. Na Majstrovstvách ČSSR 1966 - 1968 bol druhý v dvojťažkách a piaty v trojťažkách. V Majstrovstvách Slovenska 1964 - 1969 piaty v trojťažkách, šiesty v dvojťažkách a exoprobémoch. Venuje sa skladaniu dvojťažík, trojťažík, ale aj mnohotažík. V reprodukovanej skladbe by sme mohli nazvať bieleho jazdca „čističom“, lebo postupným braním čiernych pešiakov na poliach e7 a f4 uvoľňuje dráhu uhlopriečky pre bielu dámu, aby mohla dať mat určeným počtom ťahov na poliach d2 a d8. Tematické varianty nasledujú po obránach: 1. - Vc1 a 1. - Sf2. Biely začne a dá mat najneskôr štvrtým ťahom. Štefanovi k jeho významnému životnému jubileu, ktoré oslávil koncom decembra minulého roka, želáme do ďalších rokov života pevné zdravie a veľa radosti pri skladaní nových skladieb!

Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 2. apríla 2015. Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený.

Ako výherca za správne vyriešenie skladby č. 18 bol vyžrebovaný Jozef Kobilka zo Žiliny. Blahoželáme!

Riešenie skladby č. 18 (Salai): Náš stály riešiteľ Juraj Brabec z Bratislavy vo svojom riešení napísal: „Zvodnosť1.Sb4? hr. 2.d8D#, 1...Sd4 2.V:d4#, 1...Se5 2.V:e4#, 1...Sf6 2.Dd6#, 1...V:f4 2.J:f4#, 1...Va7 2.Vd6#, 1...V:b6! Riešenie: **1.Vb4!** hr. 2.Se4#, 1...V:f4 2.J:f4#, 1...Db1 2.e4#, 1...D:e3 2.J:e3#, 1...Sb1 2.Sb3#, 1...V:c2 2.De4#.

Čo sa mi na úlohe páči:

1. Zvodník a úvodník na jednom poli b4
2. Maty na poli, ktoré opustila biela figúra v prvom ťahu (d6, e4)
 - a) dámou po jej odviazaní
 - b) vežou a pešiakom po odchode čiernych figúr kryjúcich tieto polia zo „záclonia“
 - c) hrozby v dôsledku uvoľnenia týchto polí (d6-odclonením, e4-odblokovaním)

Čo sa mi na úlohe nepáči, je hrubé vyvrátenie zvodnosti s bráním bielej veže.“

Karol Mlynka z Bratislavy pripísal svoj názor: „Skvelá dvojfázová stratégia, ktorá vlastne ani nepotrebuje novostrategické symboly.“

„Figúra v prvom ťahu odchádza z poľa, na ktorom je dvojica matov vo voľnej zámene a v riešení aj hrozbový mat – pekná úloha!“ doplnil riešiteľ Ján Jurčo z Važca.

Skladba č. 19

Štefan Sovík

Pravda 23.12. 2009

Mat 4. ťahom (8 - 11)

(GK)

PAPIER V PIATKY, PLASTY VO ŠTVRTKY

Mesto Leopoldov v spolupráci s Marius Pedersen, stredisko Piešťany, oznamuje termíny odvozu **zberového papiera** (marec – júl 2015). Zároveň prosíme občanov, aby do nádob ukladali iba papier, a to podľa inštrukcií uvedených v letáku, ktorý bol do domácností distribuovaný na začiatku roka.

Termíny zberu: piatok 6. marca, piatok 17. apríla, piatok 29. mája, piatok 10. júla (v mesiaci jún sa zber neuskutočňuje).

Mesto Leopoldov oznamuje občanom termíny zvozu stlačených **PET fliaš a ostatných plastov** (február – júl 2015):

štvrtok 26. februára, štvrtok 26. marca, štvrtok 23. apríla, štvrtok 21. mája, štvrtok 18. júna, štvrtok 30. júla – I. okruh, piatok 31. júla – II. okruh:

I. okruh: Nám. sv. Ignáca, Gucmanova, Záhradnícka, Jilemnického, Hollého, Kukučínova, J. Kráľa, I. Krasku, Hviezdoslavova, Dlhá, Piešťanská, Strečanského

II. okruh: Hlohovecká cesta, Rázusova, Bernolákova, Hurbanova, M. R. Štefánika, 1. mája, Gojdičova, Štúrova, Murgašova, Sládkovičova, Moyzesova, Nádražná, Holubyho, Emila Pauloviča

Prosíme občanov, aby vrecia zaväzovali, čím výrazne uľahčia manipuláciu s nimi. Takisto prosíme o dôkladné triedenie odpadov, ktoré prispieva k ochrane životného prostredia a k úspore dôležitých druhotných surovín. Za spoluprácu a účasť pri triedení odpadov mesto občanom ďakuje.

(r)

Spoločenská kronika

Január - február

2015

Narodili sa

Ela Košťálová
Patrik Ondrovič
Martin Slamka
Eliška Lukáčová
Tamara Perná
Teo Vavro
Viktória Mičková
Filip Molnár
Matej Deglovič
Michal Margitai

Naši jubilanti

Anna Bíliková
Lubomír Ďuračka
Helena Ľubová

Dušan Rojkovič
Dalimíra Štitáková
Ing. Terézia Trnková
Jozef Baláž
Jarmila Brinčíková
Jarmila Gamová
Bernardína Kandráčková
Ing. Jaromír Marek
Alojz Riško
Kornélia Ryšková
Jarmila Šemeláková
Mária Šoková
Juraj Zlámala
Jozef Bachratý
Jozef Dinga
František Klčo
Anna Marikovská
Jozef Moravanský
Ivan Sovič

Margita Sovičová
Dušan Vančo
Ing. Jozef Žibek
Mária Kuzmová
Hilda Kysucká
Edita Korčáková
Hedviga Slobodová
Mária Adamkovičová
Júlian Blaško
Jozef Ondrušek

Opustili nás

Dušan Škubla
Anna Grňová
Helena Hladká

Pripravila

Mgr. Viera Lietavová.

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 29. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 0,33 EUR. (10 Sk) Náklad: 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10, ISSN 1339-4290. Vyšlo: február 2015

1983

2004

Foto: Paľko Kaiser, Vojtech Moravčík, Ľubomír Kusý